

หลวงพ่อใหญ่พระประทานพร

(สูง ๒๙ เมตร)

หนังสือสวดมนต์แปล

วัดพระธาตุวาโย

อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา 24160

☏ 01-3232602

หนังสือสวดมนต์แปล วัดพระธาตุวาโย อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา

กรรมนี้เป็นวัฏจักร มนุษย์ไม่สามารถจะหลีกหนีได้ ถ้าเราไม่ได้พบผู้รู้ เราก็ต้องพบกับคู่กรรมเมื่อถึงเวลา แต่ถ้าเราได้ทำการชลอกรรมนั้นให้หลีกกันได้ กรรมนั้นก็จะยังไม่ส่งผล เช่นชาติก่อนเราได้ทำกรรมไว้ แต่เราได้หลีกกรรมมาตลอดชีวิตมาชาตินี้เราไม่ได้ทำการชลอกรรม กรรมนั้นจึงตามเราทัน เพราะกรรมเหมือนเจ้าหนี้ที่คอยตามทวง ถ้าเราไม่ใช้หนี้ หนี้ย่อมไม่หมดไป เหมือนกรรมที่เราทำไว้จะให้หมดกรรมนั้นไม่ได้ นอกจากต้องใช้กรรม แต่เราสามารถจะชลอกรรม หรือคอยหลีกกรรมไปทีละเล็กทีละน้อยจนกรรมนั้นค่อยอ่อนกำลังลง แต่ถ้าเป็นกรรมใหญ่ก็จะหลีกหนีได้ชั่วระยะเดียว แล้วกรรมนั้นก็จะส่งผล ถ้าเราประมาทไม่สร้างความดีต่อ

ฉะนั้นการที่เราได้พบผู้รู้และได้ทำการชลอกรรมได้ก็นับว่าเรามีกุศลอยู่ จงอย่าสงสัยว่ากรรมมีจริงหรือไม่ เพราะที่เรามีความทุกข์อยู่นี้ ก็คือกรรมส่งผลนั่นเอง ถ้าผู้ใดได้สร้าง "พระมหาเจดีย์" เป็นมหากุศลใหญ่เท่ากับได้สร้างทางเปิดประตูพระจุฬามณีเจดีย์สถาน เป็นทางแห่งความสุข ความร่มเย็น ทั้งในภพนี้และภพหน้า

"ท่านพ่อ แสนคำฟ้า"



ระเบียบการกราบพระรัตนตรัย

การกราบ นิยมกราบแบบ เบญจางคประดิษฐ์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ ๕ คือ หัวเข่า ๒ ฝ่ามือ ๒ และหน้าผาก ๑ ให้จรดลงแนบกับพื้นและเมื่อกราบนั้น ควรกล่าวคำนมัสการให้จบเสียก่อน จึงค่อยน้อมตัวลงกราบ อย่าน้อมตัวลงในขณะที่กล่าวคำนมัสการยังไม่จบ มิฉะนั้นคำนมัสการจะขาดหายไป และเป็นการกราบที่ไม่พร้อมเพรียงกันไม่น่าดู

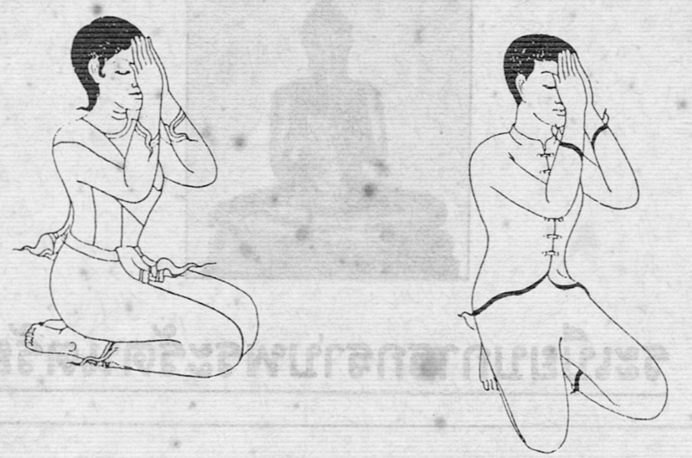


ท่านหญิง นั่งคุกเข่าราบ



ท่านชาย นั่งคุกเข่า

จังหวะที่ ๑ ยกมือขึ้นประนมระหว่างอก



จังหวะที่ ๒ ยกมือประนมขึ้น จรดหน้าผาก หัวแม่มือทั้งสองอยู่ระหว่างคิ้ว ปลายนิ้วชี้จรดหน้าผาก



ท่านหญิง ให้ข้อศอกทั้งสองอยู่ข้างลำตัว

ท่านชาย ข้อศอกต่อกับหัวเข่า

จังหวะที่ ๓ หมอบกราบลงให้หน้าผากจรดพื้น วางฝ่ามือและก้มศีรษะลงให้หน้าผากจรดพื้นในระหว่างฝ่ามือทั้งสอง

ขณะกราบเมื่อศีรษะถึงพื้นให้กล่าวคำระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ สามครั้งตามลำดับกัน คือ

กราบครั้งที่หนึ่งกล่าวว่า พุทโธ เม นาโถ พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งของเรา

กราบครั้งที่สองกล่าวว่า ธัมโม เม นาโถ พระธรรมเป็นที่พึ่งของเรา

กราบครั้งที่สามกล่าวว่า สังโฆ เม นาโถ พระสงฆ์เป็นที่พึ่งของเรา

การกล่าวเช่นนี้ เป็นการแสดงคารวะอย่างแน่นแฟ้น และเป็นการทำจิตใจให้มั่นคงยิ่งขึ้น

สารบัญ

ประกาศ

ตามที่อาตมาเคยปรารภว่า จะนำรูปของท่านเจ้าภาพที่ออกปัจจัยช่วยพิมพ์หนังสือสวดมนต์แปลเล่มนี้ ต้องขออภัยที่ไม่สามารถจะลงพิมพ์ได้ ด้วยบางท่านบอกว่าไม่ควรลงรูป และขอให้เอาภาพพระลงแทนจะดีกว่า เพราะหนังสือสวดมนต์เล่มนี้พระภิกษุ–สามเณร ก็ใช้สวดมนต์และกราบไหว้ กลัวว่าจะเป็นโทษ อาตมาจึงได้นำเอารูป **พระราชพรหมยาน (หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ)** ลงแทนเพื่อจะได้เป็นประโยชน์สำหรับนักปฏิบัติกรรมฐานไว้เพ่ง เพื่อเป็น พุทธานุสสติ จึงเรียนให้ท่านเจ้าภาพหนังสือได้ทราบ และได้ลงนามของท่านไว้ในท้ายเล่มทั้งหมด

ขอเจริญพร

พระอธิการรุจิชัย ฐิติญาโณ

๗ มกราคม ๒๕๓๖

ธรรมที่มีความทะยานอยากเป็นมูล ๙ อย่าง

ในข้อนั้น ธรรมที่มีความทะยานอยากเป็นมูล ๙ อย่าง เป็นไฉน ?

๑. เพราะอาศัยความทะยานอยากจึงมีการแสวงหา
๒. เพราะอาศัยการแสวงหาจึงมีลาภ
๓. เพราะอาศัยลาภจึงมีการวินิจฉัย
๔. เพราะอาศัยการวินิจฉัย จึงมีความกำหนัด (หรือความติด) ด้วยอำนาจแห่งความพอใจ
๕. เพราะอาศัยความกำหนัดด้วยอำนาจแห่งความพอใจ จึงมีการฝังใจ
๖. เพราะอาศัยการฝังใจ จึงมีการหวงแหน
๗. เพราะอาศัยการหวงแหน จึงมีความตระหนี่
๘. เพราะอาศัยความตระหนี่ จึงมีการอารักขา
๙. เพราะมีการอารักขา เป็นหตุ จึงมีการจับท่อนไม้ การจับศัสตรา การทะเลาะ การแตกแยก การกล่าวขัดแย้งกัน การชี้หน้ากัน การพูดส่อเสียด การพูดปด และธรรมที่เป็นบาปอกุศล อีกเป็นอเนก

นี้ คือ ธรรมที่มีความทะยานอยากเป็นมูล ๙ อย่าง

พิมพ์ครั้งที่ ๔ มกราคม ๒๕๓๖ จำนวน ๓,๕๐๐ เล่ม

๑. คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

ส๎วากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่งซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร,

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้าแม้ปรินิพพานนานแล้ว, ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา,

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง,

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณ๎หาตุ,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า,จงรับเครื่องสักการะอันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้,

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญ.

๒. คำกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

ส๎วากขาโต, ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว.

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน, ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโร–มะ เส.)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

อะระหะโต,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง. (๓ ครั้ง)

๓. คำทำวัตรเช้า พุทธาภิถุติ

(หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส.)

โย โส ตะถาคะโต,

พระตถาคตเจ้านั้นพระองค์ใด,

อะระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต,

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู,

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะธัมมะสาระถิ,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถาเทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ,

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวา,

เป็นผู้มีความจำเริญจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์,

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัห์มะกัง, สัสสะมะณะ–พ์ราห์มะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง, สะยัง อภิญญา สัจฉิกัต์วา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระ–ปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา, มาร, พรหม, และหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม,

โย ธัมมัง เทเสสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดงธรรมแล้ว,

อาทิกัล์ยาณัง,

ไพเราะในเบื้องต้น,

มัชเฌกัล์ยาณัง,

ไพเราะในท่ามกลาง,

ปะริโยสานะกัลยาณัง,

ไพเราะในที่สุด.

สาตถัง สะพ์ยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์, คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐบริสุทธิ์บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะพร้อมทั้งพยัญชนะ,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระพุทธคุณ)

ธัมมาภิถุติ

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส.)

โย โส ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก,

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

อะกาลิโก,

เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก,

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่าท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก,

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน,

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระธรรมนั้น,

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้นด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระธรรมคุณ)

สังฆาภิถุติ

(หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส.)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นหมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะวะคะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง,

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย,

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย,

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า,

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น,

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้นด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกพระสังฆคุณ)

รตนัตตยปณามคาถา

(หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ ภะณามะ เส.)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว,

พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์มีพระกรุณาดุจห้วงมหรรณพ,

โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน,

พระองค์ใดมีตาคือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด,

โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก,

เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาปและอุปกิเลสของโลก,

วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,

พระธรรมของพระศาสดาสว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป,

โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก,

จำแนกประเภทคือมรรคผลนิพพาน, ส่วนใด,

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,

ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น,

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

สังโฆ สุเขตตา ภยะติเขตตะสัญญิโต,

พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย,

โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน,.ตรัสรู้ตามพระสุคต, หมู่ใด,

โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส,

เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเลเป็นพระอริยเจ้ามีปัญญาดี,

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,

อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา.

บุญใดที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม, คือพระรัตนตรัยอันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว, ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้, ขออุปัททวะทั้งหลาย, จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย, ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น.

(๕. สังเวคปริกิตตนปาฐะ)

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน,

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้;

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง;

ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก,

และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์;

อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,

เป็นเครื่องสงบกิเลส, เป็นไปเพื่อปรินิพพาน;

สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต,

เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม, เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ;

มะยันตัง ธัมมัง สุต๎วา เอวัง ชานามะ,

พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงได้รู้อย่างนี้ว่า,

ชาติปิ ทุกขา,

แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์

ชะราปิ ทุกขา,

แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์,

มะระณัมปิ ทุกขัง,

แม้ความตายก็เป็นทุกข์,

โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา,

แม้ความโศกความร่ำไรรำพันความไม่สบายกายความไม่สบายใจความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์,

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข,

ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักที่พอใจก็เป็นทุกข์,

ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข,

ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รักที่พอใจก็เป็นทุกข์

ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง,

มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์,

สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา,

ว่าโดยย่ออุปาทานขันธ์ทั้ง ๕ เป็นตัวทุกข์,

เสยยะถีทัง,

ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ,

รูปูปาทานักขันโธ,

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือรูป,

เวทะนูปาทานักขันโธ,

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือเวทนา,

สัญญูปาทานักขันโธ,

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือสัญญา,

สังขารูปาทานักขันโธ,

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือสังขาร,

วิญญาณูปาทานักขันโธ,

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่นคือวิญญาณ,

เยสัง ปะริญญายะ,

เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง,

ธะระมาโน โส ภะคะวา,

จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นเมื่อยังทรงพระชนม์อยู่,

เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ,

ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลาย, เช่นนี้เป็นส่วนมาก,

เอวังภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ,

อนึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย, ส่วนมาก, มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า,

รูปัง อะนิจจัง,

รูปไม่เที่ยง,

เวทะนา อะนิจจา,

เวทนาไม่เที่ยง,

สัญญา อะนิจจา,

สัญญาไม่เที่ยง,

สังขารา อะนิจจา,

สังขารไม่เที่ยง,

วิญญาณัง อะนิจจัง,

วิญญาณไม่เที่ยง,

รูปัง อะนัตตา,

รูปไม่ใช่ตัวตน,

เวทะนา อะนัตตา,

เวทนาไม่ใช่ตัวตน,

สัญญา อะนัตตา,

สัญญาไม่ใช่ตัวตน,

สังขารา อะนัตตา,

สังขารไม่ใช่ตัวตน,

วิญญาณัง อะนัตตา,

วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,

สัพเพ สังขารา อะนิจจา,

สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง,

สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ,

ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตน, ดังนี้

เต (ตา) มะยัง โอติณณาม์หะ,

พวกเราทั้งหลายเป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว,

ชาติยา,

โดยความเกิด,

ชะรามะระเณนะ,

โดยความแก่และความตาย.

โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ,

โดยความโศกความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกายความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจทั้งหลาย,

ทุกโขติณณา,

เป็นผู้ถูกความทุกข์หยั่งเอาแล้ว,

ทุกขะปะเรตา,

เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว,

อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ,

ทำไฉนการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้, จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้,

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหันตัง สัมมา-สัมพุทธัง,

เราทั้งหลายอุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง, แม้ปรินิพพานนานแล้วพระองค์นั้น,

สัทธา อะคารัสมา อะนะคาริยัง ปัพพะชิตา,

เป็นผู้มีศรัทธาออกบวชจากเรือนไม่เกี่ยวข้องด้วยเรือนแล้ว,

ตัสมิง ภะคะวะติ พรัหมะจะริยัง จะระมะ,

ประพฤติอยู่ซึ่งพรหมจรรย์ในพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา,

ถึงพร้อมด้วยสิกขาและธรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตของภิกษุทั้งหลาย,

ตัง โน พรัหมะจะริยัง อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.

ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น, จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

คติธรรม

พระองค์ท่าน	ช่วยใคร	มิได้หรอก
แต่ทรงบอก	แนวทาง	วางไว้ให้
เราต้องหมั่น	ปฏิบัติ	ขัดเกลาไป
จึงจะได้	พ้นทุกข์	สุขสมปองฯ

ความสุขโลกีย์ มีได้ชั่วคราว
ความสุขยืนยาว ต้องเข้าหาธรรม.

สำหรับอุบาสก - อุบาสิกา

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะโต (คะตา),

เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น เป็นสรณะ,

ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ,

ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย,

ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ,

จักทำใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่ ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตามสติกำลัง,

สา สา โน ปะฏิปัตติ,

ขอให้ความปฏิบัตินั้น ๆ ของเราทั้งหลาย,

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.

จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้เทอญ

(จบคำทำวัตรเช้า)

คำถวายสังฆทาน

(ว่าพร้อมกัน ๓ ครั้ง) **นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ**

(หลวงพ่อกล่าวนำ) ข้าแต่พระสงฆ์ทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายพระพุทธปฏิมากร ผ้าไตรจีวร พร้อมด้วยของ ที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์ทั้งหลายโปรดรับพระพุทธปฏิมากร ผ้าไตรจีวร พร้อมด้วยของ ที่เป็นบริวาร ทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สินกาลนานเทอญ

สติเตือนจิต ให้ จิตมีสติ

(รุจิชัย)

มีมาร- ไม่มีมาร

มารไม่มี	บารมี	ยิ่งไม่แก่
จะมีแต่	ถอยถด	หมดความหมาย
ไม่มีพลัง	สร้างวิบาก	ให้มากมาย
หรือสอบไล่	ให้เรา	เข้าใจตัว
มารยิ่งมี	บารมี	ยิ่งแก่กล้า
ยิ่งรุดหน้า	สามารถ	ในธรรมทั่ว
สร้างวิบาก	ได้มากมาย	ไม่เนียนนัว
ให้ดอกบัว	เบ่งบาน	สะท้านสะเทือนฯ
แล้วประหัต	ประหารมารร้าย	ให้ตายเตียน
ได้แนบเนียน	ไม่มี	อะไรเหมือน
เมื่อมารมี	ก็เหมือนมาร	มาตักเตือน
ให้พบเงื่อน	งำกล้า	ฆ่ามารเองฯ

พุทธทาส ภิกขุ

๖. เขมาเขมสรณทีปิกคาถา

หันทะ มะยัง เขมาเขมะสะระณะทีปิกะคาถาโย ภะณามะ เส

เชิญเถิด เราทั้งหลาย, กล่าวคาถาแสดงสรณะอันเกษม และไม่เกษมเถิด

พะหุง เว สะระณัง ยันติ ปัพพะตานิ วะนานิ จะ
อารามะรุกขะเจต์ยานิ มะนุสสา ภะยะตัชชิตา.

มนุษย์เป็นอันมาก เมื่อเกิดมีภัยคุกคามแล้ว, ก็ถือเอาภูเขาบ้าง,
ป่าไม้บ้าง, อาราม และรุกขเจดีย์บ้าง, เป็นสรณะ ;

เนตัง โข สะระณัง เขมัง เนตัง สะระณะมุตตะมัง,
เนตัง สะระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะติ,

นั่น มิใช่สรณะอันเกษมเลย, นั่น มิใช่เป็นสรณะอันสูงสุด ;
เขาอาศัยสรณะ นั่นแล้ว ย่อมไม่พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้.

โย จะ พุทธัญจะ ธัมมัญจะ สังฆัญจะ สะระณัง คะโต,
จัตตาริ อะริยะสัจจานิ สัมมัปปัญญายะ ปัสสะติ,

ส่วนผู้ใดถือเอาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นสรณะแล้ว,
เห็นอริยสัจจ์คือ ความจริงอันประเสริฐสี่, ด้วยปัญญาอันชอบ ;

ทุกขัง ทุกขะสะมุปปาทัง ทุกขัสสะ จะ อะติกกะมัง
อะริยัญจัฏฐังคิกัง มัคคัง ทุกขูปะสะมะคามินัง,

คือเห็นความทุกข์, เหตุให้เกิดทุกข์, ความก้าวล่วงทุกข์เสียได้ ;
และหนทางมีองค์แปดอันประเสริฐ, เครื่องถึงความระงับทุกข์ ;

เอตัง โข สะระณัง เขมัง เอตัง สะระณะมุตตะมัง,
เอตัง สะระณะมาคัมมะ สัพพะทุกขา ปะมุจจะติ.

นั่นแหละ เป็นสรณะอันเกษม, นั่น เป็นสรณะอันสูงสุด ;
เขาอาศัยสรณะ นั่นแล้ว, ย่อมพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้.

ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ
(ว่า ๓ หน)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

กัตวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรต์วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ต์วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัต์วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ปลงตก

ยศและลาภ หายไป ไม่ได้แน่
เว้นเสียแต่ ต้นทุน บุญกุศล
ทิ้งสมบัติ ทั้งหลาย ให้ปวงชน
ร่างของตน เขายังเอา ไปเผาไฟฯ

มงคลจักรวาฬบทใหญ่

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ อะสีตะยานุพยัญชะนานุภาเวนะ อัฏฐุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ฉัพพัณณะรังสิยานุภาเวนะ เกตุมาลานุภาเวนะ ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะปะระมัตถะปาระมิตานุภาเวนะสีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ พุทธานุภาเวนะ ธัมมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ เตชานุภาเวนะ อิทธานุภาเวนะ พะลานุภาเวนะ เญยยะธัมมานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะอัฏฐังคิกะมัคคานุภาเวนะ อัฏฐะสะมาปัตติยานุภาเวนะ ฉะฬะภิญญานุภาเวนะ จะตุสัจจะญาณานุภาเวนะทะสะพะละญาณานุภาเวนะ สัพพัญญุตะญาณานุภาเวนะ เมตตากะรุณามุทิตาอุเปกขานุภาเวนะ สัพพะปะริตตานุภาเวนะระตะนัตตะยะสะระณานุภาเวนะ ตุยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีฆายุตา ตุยหัง โหตุ สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ สัพพะทา ฯ อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิคังคามะหาสะมุททา อารักขะกา เทวะตา สะทา ตุมเหอะนุรักขันตุ ฯ

คาถาบูชาพระสังกัจจายน์

อิมินา สักกาเรนะ สาวะกะสังโฆ กัจจายะนะเถโร มหาเตชะวันโต พุทธะ โภคาวะโห ปาริมิตาโร อิทธิฤทธิ ติตะ มะณะตัง สะระณัง คัจฉามิ

บทเมตตานิสังสะสุตตะปาโฐ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา ฯ กะตะเม เอกาทะสะฯ สุขัง สุปะติ สุขัง ปะฏิพุชฌะติ ฯ นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติฯ มะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ ฯ เทวะตา รักขันติ ฯ นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วา กะมะติ ฯ ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ ฯ มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ ฯ อะสัมมุฬโห กาลัง กะโรติ ฯ อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโตพรัหมะโลกูปะโค โหติ ฯ

เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขาติ ฯ อิทะมะโวจะ-ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุนติ

คาถาท้าวเวสสุวรรณ

จุดธูป ๙ ดอก และ ดอกกุหลาบแดง ๙ ดอก ตั้งนะโม ๓ จบ ระลึกถึง คุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

อิติปิโสภะคะวา ยมมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ
มรณังสุขัง อะหังสุคะโต นะโมพุทธายะ
ท้าวเวสสุวรรณโณ จตุมหาราชาชิกา
ยักขะพันตาภัทภูริโต เวสสะ พุสะ พุทธัง อรหัง
พุทโธ ท้าวเวสสุวรรณโณ นะโมพุทธายะ

ภาวนาพระนิพพานเป็นอารมณ์ (ของหลวงพ่อฤาษีลิงดำ)

นิมิตจิตติ นิมิตจิตตา นิพานะจิตติ นิพานะจิตตา

โอวาทปาติโมกขคาถา

(หันทะ มะยัง โอวาทะปาติโมกขะคาถาโย ภะณามะ เส.)

สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง,	การไม่ทำบาปทั้งปวง,
กุสะลัสสูปะสัมปะทา,	การทำกุศลให้ถึงพร้อม,
สะจิตตะปะริโยทะปะนัง,	การชำระจิตของตนให้ขาวรอบ,
เอตัง พุทธานะสาสะนัง.	ธรรม ๓ อย่างนี้ เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย.
ขันตี ปะระมัง ตะโป ตีติกขา,	ขันตี คือความอดกลั้น เป็นธรรมเครื่องเผากิเลสอย่างยิ่ง,
นิพพานัง ปะระมัง วะทันติ พุทธา,	ผู้รู้ทั้งหลาย กล่าวพระนิพพานว่าเป็นธรรมอันยิ่ง,
นะ หิ ปัพพะชิโต ปะรูปะฆาตี,	ผู้กำจัดสัตว์อื่นอยู่ ไม่ชื่อว่าเป็นบรรพชิตเลย,
สะมะโณ โหติ ปะรัง วิเหฐะยันโต.	ผู้ทำสัตว์อื่นให้ลำบากอยู่ ไม่ชื่อว่าเป็นสมณะเลย.
อะนูปะวาโท อะนูปะฆาโต,	การไม่พูดร้าย, การไม่ทำร้าย,
ปาติโมกเข จะ สังวะโร,	การสำรวมในปาติโมกข์,
มัตตัญญุตา จะ ภัตตัสมิง,	ความเป็นผู้รู้ประมาณในการบริโภค,
ปันตัญจะ สะยะนาสะนัง,	การนอน การนั่ง ในที่อันสงัด,
อะธิจิตเต จะ อาโยโค,	ความหมั่นประกอบในการทำจิตให้ยิ่ง,
เอตัง พุทธานะสาสะนัง.	ธรรม ๖ อย่างนี้ เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย.

อาฏานาฏิยปริตตปาฐ

(หันทะ มะยัง สัพพะพุทธานัง นะมะการัง กะโรมะ เส.)

นะโม เม สัพพะพุทธานัง,

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าทั้งหลายทั้งปวง,

อุปปันนานัง มะเหสินัง,

ผู้แสวงหาคุณอันใหญ่, ซึ่งได้อุบัติแล้ว,

ตัณหังกะโร มะหาวีโร,

คือพระตัณหังกรผู้กล้าหาญ,

เมธังกะโร มะหายะโส,

พระเมธังกรผู้มียศใหญ่,

สะระณังกะโร โลกะหิโต,

พระสรณังกรผู้เกื้อกูลแก่โลก,

ทีปังกะโร ชุตินธะโร,

พระทีปังกรผู้ทรงไว้ซึ่งปัญญาอันรุ่งเรือง,

โกณฑัญโญ ชะนะปาโมกโข,

พระโกณฑัญญะผู้เป็นประมุขแห่งหมู่ชน,

มังคะโล ปุริสาสะโภ,

พระมังคละผู้เป็นบุรุษประเสริฐ,

สุมะโน สุมะโน ธีโร,

พระสุมนะผู้เป็นธีรบุรุษมีพระหทัยงาม,

เรวะโต ระติวัฑฒะโน,

พระเรวตะผู้เพิ่มพูนความยินดี,

โสภิโต คุณะสัมปันโน,

พระโสภิตะผู้บริบูรณ์ด้วยพระคุณ,

อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม,

พระอโนมทัสสีผู้อุดมอยู่ในหมู่ชน,

ปะทุโม โลกะปัชโชโต,

พระปทุมะผู้ทำโลกให้สว่าง,

นาระโท วะระสาระถี,

พระนารทะผู้เป็นสารถีประเสริฐ,

ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร,

พระปทุมุตตระผู้เป็นที่พึ่งของหมู่สัตว์,

สุเมโธ อัปปะฏิปุคคะโล,

พระสุเมธะผู้หาบุคคลเปรียบมิได้,

สุชาโต สัพพะโลกัคโค,

พระสุชาตะผู้เลิศกว่าสัตว์โลกทั้งปวง,

ปิยะทัสสี นะราสะโภ,

พระปิยทัสสีผู้ประเสริฐกว่านรชน,

อัตถะทัสสี การุณิโก,

พระอัตถทัสสีผู้มีพระกรุณา

ธัมมะทัสสี ตะโมนุโท,

พระธรรมทัสสีผู้บรรเทามืด,

สิทธัตโถ อะสะโม โลเก,

พระสิทธัตถะผู้หาบุคคลเสมอมิได้ในโลก,

ติสโส จะ วะทะตัง วะโร,

พระติสสะผู้ประเสริฐกว่านักปราชญ์ทั้งหลาย,

ปุสโส จะ วะระโท พุทโธ,

พระปุสสะพุทธเจ้าผู้ประทานธรรมอันประเสริฐ,

วิปัสสี จะ อะนูปะโม,

พระวิปัสสีผู้หาที่เปรียบมิได้,

สิขี สัพพะหิโต สัตถา,

พระสิขีผู้เป็นศาสดาเกื้อกูลแก่สรรพสัตว์,

เวสสะภู สุขะทายะโก,

พระเวสสภูผู้ประทานความสุข,

กะกุสันโธ สัตถะวาโห,

พระกกุสันธะผู้นำสัตว์ออกจากกันดารคือกิเลส,

โกนาคะมะโน ระณัญชะโห,

พระโกนาคมนะผู้หักเสียซึ่งข้าศึกคือกิเลส,

กัสสะโป สิริสัมปันโน,

พระกัสสปะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ,

โคตะโม สักยะปุงคะโวติ,

พระโคตมะผู้ประเสริฐแห่งหมู่ศากยราช ดังนี้,

ปัจฉิมพุทโธวาทปาฐะ

(หันทะ มะยัง ปัจฉิมะพุทโธวาทะปาฐัง ภะณามะ เส.)

หันทะทานิ ภิกขะเว อามันตะยามิ โว, ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย! บัดนี้, เราขอเตือนท่านทั้งหลายว่า :-

วะยะธัมมา สังขารา, สังขารทั้งหลาย มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา,

อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถะ, ท่านทั้งหลาย, จงทำความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด.

อะยัง ตะถาคะตัสสะ ปัจฉิมา วาจา. นี้เป็นพระวาจามีในครั้งสุดท้าย ของพระตถาคตเจ้า.

พระคาถาอุณหิสสะวิชัย

อัตถิ อุณณะหิสสะวิชะโย ธัมโม โลเก อะนุตตะโร
สัพพะสัตตะหิตัตถายะ ตัง ตะวัง คัณหาหิ เทวะเต
ปะริวัชเช ราชะทัณเฑ อะมะนุสเสหิ ปาวะเก
พะยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละมะระเณนะ วา
สัพพัสสมา มะระณา มุตโต ฐะเหตวา กาละมาริตัง
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
สุทธะสีลัง สะมาทายะ ธัมมัง สุจะริตัง จะเร
ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุขี สะทา
ลิกขิตัง จินติตัง ปูชัง ธาระณัง วาจะนัง คะรุง
ปะเรสัง เทสะนัง สุตวา ตัสสะ อายุ ปะวัฑฒะตีติ.

พระคาถานี้มีอานุภาพมาก เป็นพระคาถาต่ออายุ ถ้าท่านผู้ใดสวดได้ทุกวัน จะมีอายุยืนนาน

วันทาขอขมาพระ

วันทามิ พุทธัง สัพพะ เม โทสังขะมะถะ เม ภันเต,	ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระพุทธเจ้า เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระองค์จงประทานโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ ธัมมัง สัพพะ เม โทสังขะมะถะ เม ภันเต,	ข้าแต่พระธรรมอันเจริญ, ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระธรรม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระธรรมจงให้อภัยโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ สังฆัง สัพพะ เม โทสังขะมะถะ เม ภันเต,	ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระสงฆ์ เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอพระสงฆ์จงให้อภัยโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ อาราเม พัทธะเสมายัง–โพธิรุกขัง เจติยัง สัพพะ เม–โทสัง ขะมะถะ เมภันเต,	ข้าแต่ปูชนียสถานอันเจริญ, ข้าพเจ้ากราบไหว้พัทธเสมาต้นโพธิพฤกษ์และพระ–เจดีย์ อันมีอยู่ในอาราม เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอปูชนียสถานจงให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ ครูอุปัชฌายะ อาจาริยะ–คุณัง สัพพะ เม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต,	ข้าแต่ท่านผู้เจริญ, ข้าพเจ้าขอกราบไหว้ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์, ผู้มีพระคุณ, เพื่อขอขมาโทษทั้งปวง, ขอท่านจงให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
วันทามิ ภันเต ภะคะวา โลกะนาถัง–อะตีตัง เม โทสัง อะนาคะตัง เม–โทสัง ปัจจุปันนัง เม โทสัง ขะมะถะ เม ภันเต,	ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ทรงพระเจริญ, ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระองค์ ผู้ทรงเป็นที่พึ่งของชาวโลก เพื่อขอขมาโทษ ทั้งที่เป็นอดีต อนาคต และปัจจุบัน ของพระองค์จงทรงอภัยโทษแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด,
สาธุ สาธุ สาธุ อะนุโมทนามิ,	ข้าพเจ้าขออนุโมทนา,

ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะวิธี

(นำ) หันทะ มะยัง ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะ ปาฐัง ภะณามะ เส ฯ

(รับ) ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ, ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ, อุณ์หัสสะ ปะฏิฆาตายะ, ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ, ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง ฯ

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ, เนวะ ท์วายะ นะ มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิภูสะนายะ, ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรัหมะจะริยานุคคะหายะ, อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ, ยาต์รา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ ฯ

ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะฏิเสวามิ, ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ, อุณ์หัสสะ ปะฏิฆาตายะ, ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ, ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง ฯ

ปะฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารัง ปะฏิเสวามิ, ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ, อัพ์ยาปัชฌะปะระมะตายาติ ฯ

ธาตุปะฏิกูละปัจจะเวกขะณะวิธี

(นำ) หันทะ มะยัง ธาตุปะฏิกูละปัจจะเวกขะณะ ปาฐัง ภะณามะ เส ฯ

(รับ) ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง จีวะรัง ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อะชิคุจฉะนียานิ อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ ฯ

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง ปิณฑะปาโต ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิคุจฉะนีโย อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ ฯ

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง เสนาสะนัง ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิคุจฉะนียานิ อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ ฯ

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพโพ ปะนายัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร อะชิคุจฉะนีโย อิมัง ปูติกายัง ปัตวา อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ ฯ

(เมื่อจบบท ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะวิธีแล้ว มีการสวดมนต์บทต่าง ๆ เช้าละ ๑ บทบ้าง ๒ บทบ้าง หมุนเวียนกันไป แล้วจึงขึ้นบทปัตติทานะคาถา ต่อไปนี้เป็นบทสุดท้าย)

ปัติทานคาถา

(หันทะ มะยัง ปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส.)

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี,

ทวยเทพเหล่าใดที่อยู่ประจำในวิหาร,

ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,

อันเป็นสถานปูชนีย์ มีสถูปและต้นโพธิ์ในที่นั้น ๆ

ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา,

อันเราทั้งหลายได้บูชาแล้วด้วยธรรมทาน,

โสตถิง กะโรนเตธะ วิหาระมัณฑะเล,

จงบริบาลในวิหารมณฑลนี้ให้ถึงความสวัสดี,

เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว,

พระภิกษุทั้งหลาย, ผู้เป็นเถระและปานกลางอีกทั้งยังใหม่,

สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,

อุบาสกอุบาสิกาผู้เป็นเจ้าของทานใด, พร้อมทั้งคนใช้ประจำอาราม,

คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา,

ชนเหล่าใดที่เป็นชาวบ้านชาวนิคมและชาวเมือง,

พร้อมทั้งผู้รุ่งเรืองมีอิสระ,

สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต,

ขอชนเหล่านั้นจงได้รับความสุขโดยทั่วกัน,

ชะลาพุชา เยปิ จะ อัณฑะสัมภะวา,

สัตว์เหล่าใดที่เกิดในครรภ์ด้วย, เกิดในฟองไข่ด้วย,

สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา,

เกิดในเถ้าไคลด้วย, เกิดผุดขึ้นด้วย,

นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต,

สัตว์เหล่านั้นแม้ทั้งปวง, ได้อาศัยธรรมอันประเสริฐซึ่งเป็นเครื่องนำออกจากทุกข์,

สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง,

จงกระทำความสิ้นไปแห่งทุกข์,

ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา,

ขอธรรมของสัปบุรุษทั้งหลายจงตั้งอยู่ตลอดกาลนาน, และเหล่าชนผู้ทรงธรรมจงดำรงอยู่นาน,

สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ,

ขอพระสงฆ์จงมีความพร้อมเพรียงกัน, ในอันทำซึ่งประโยชน์และสิ่งอันเกื้อกูล,

อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจาริโน,

ขอพระสัทธรรมจงรักษาข้าพเจ้าทั้งหลาย, ผู้มีปรกติประพฤติธรรม, แม้ทั้งปวง,

วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ ธัมเม อะริยัปปะเวทิเต,

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, พึงถึงความเจริญในธรรมที่พระอริยเจ้าประกาศไว้แล้ว,

ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน พุทธะสาสะเน,

แม้สัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา,

สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต กาเล เทโว ปะวัสสะตุ,

วุฑฒิภาวายะ สัตตานัง สะมิทธัง เนตุ เมทะนิง,

ฝนจงเพิ่มให้อุทกธารตกต้องในกาลโดยชอบ,

ยังเมทนีดลให้สำเร็จประโยชน์, เพื่อความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย,

มาตา ปิตา จะ อัต์ระชัง นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัง,

เอวัง ธัมเมนะ ราชาโน ปะชัง รักขันตุ สัพพะทา.

มารดาบิดาย่อมรักษาบุตรน้อยที่เกิดในตนฉันใด, ขอพระราชาทั้งหลาย, จงรักษาประชาราษฎร์โดยชอบธรรมในกาลทั้งปวง, ฉันนั้นเทอญ.

ทำวัตรเย็น

๑. คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

สวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,

ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่งซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร,

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้าแม้ปรินิพพานนานแล้ว, ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา,

ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง,

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า,จงรับเครื่องสักการะอันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้,

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญ.

๒. คำกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง.
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

ส๎วากขาโต, ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว.

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน, ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโร-
มะ เส.)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,

อะระหะโต,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง. (๓ ครั้ง)

๔. คำทำวัตรเย็น

(คำบูชาพระ และปุพพภาคนมการใช้อย่างเดียวกับคำทำวัตรเช้า)

พุทธานุสสติ

(หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัล์ยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต,

กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า

อิติปิ โส ภะคะวา,

เพราะเหตุอย่างนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

อะระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ

สุคะโต,

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู,

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ,

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวาติ.

เป็นผู้มีความจำเริญจำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์, ดังนี้.

พุทธาภิคีติ

(หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส.)

พุทธ์วาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต,

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ, มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณเป็นต้น,

สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,

มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ, และพระกรุณาอันบริสุทธิ์,

โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,

พระองค์ใดทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน, ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน,

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า,

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระพุทธเจ้าพระองค์ใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่งด้วยเศียรเกล้า,

พุทธัสสาหัส์มิ ทาโส (ทาสี) วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระพุทธเจ้า,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,

พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(พึงหมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระพุทธเจ้า,

พุทโธ ปะฏิคคัณ์หะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระพุทธเจ้าจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.

เพื่อการสำรวมระวังในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป.

ธัมมานุสสติ

(หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก,

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

อะกาลิโก,

เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เอหิปัสสิโก,

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่าท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก,

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ.

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน, ดังนี้.

ธัมมาภิคีติ

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส.)

ส๎วากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย,

พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐเพราะประกอบด้วยคุณ, คือความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น,

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็นมรรคผลปริยัติและนิพพาน,

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรมจากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว,

วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้นอันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด,

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระธรรมใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า,

ธัมมัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรม,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,

ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(พึงหมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม,

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระธรรมจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม.

เพื่อการสำรวมระวังในพระธรรมในกาลต่อไป.

สังฆานุสสติ

(หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง,

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย,

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลีกะระณีโย,

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า, ดังนี้.

สังฆาภิคีติ

(หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส.)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาภิยุตโต,

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม, ประกอบด้วยคุณมีความปฏิบัติดีเป็นต้น,

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ,

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐแปดจำพวก,

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,

มีกายและจิตอันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้น อันบวร,

วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง,

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้นอันบริสุทธิ์ด้วยดี,

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระสงฆ์หมู่ใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า,

สังฆัสสาหัส์มิ ทาโส (ทาสี) วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์, พระสงฆ์เป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า,

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระสงฆ์,

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา,

สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้,

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(พึงหมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี,

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระสงฆ์,

สังโฆ ปะฏิคคัณ์หะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระสงฆ์จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น,

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ.

เพื่อการสำรวมระวังในพระสงฆ์ในกาลต่อไป

นมัสการพระอะระหันต์ ๘ ทิศ

(นำ) หันทะ มะยัง สะระภัญเญนะ พุทธะมังคะละคาถาโย ภะณามะ เสฯ

(รับ) สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ นิสินโน เจวะ มัชฌิเม

โกณฑัญโญ ปุพพะภาเค จะ อาคะเณยเย จะ กัสสะโป

สารีปุตโต จะ ทักขิเณ หะระติเย อุปาลี จะ

ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท พายัพเพ จะ คะวัมปะติ

โมคคัลลาโน จะ อุตตะเร อิสาเณปิ จะ ราหุโล

อิเม โข มังคะลา พุทธา สัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา

วันทิตา เต จะ อัมเหหิ สักกาเรหิ จะ ปูชิตา

เอเตสัง อานุภาเวนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ โนฯ

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง

นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง

ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง

ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโยฯ

คาถาบูชาพระพุทธสิหิงค์

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธะปะสังสา คาถาโย พุทธะสิหิงโค นามะ ภะณามะ เส.

(รับ) อิติ ปะวะระสิหิงโค   อุตตะมะยะโสปี เตโช
ยัตถะ กัตถะ จิตโตโส   สักกาโร อุปาโท
สะกาละพุทธะสาสะนัง   โชตะยันโตวะ ทีโป
สุระนะเรหิ มะหิโต   ธะระมาโนวะ พุทโธติ.

คำแปล

พุทธสิหิงคา   อุบัติมา ณ แดนใด
ประเสริฐ ธ เกริกไกร   ดุจกายพระศาสดา
เป็นที่เคารพน้อม   มนุษย์พร้อมทั้งเทวา
เปรียบเช่นชวาลา   ศาสนาที่ยืนยง
เหมือนหนึ่งพระสัมพุทธ   สุวิสุทธิ์พระชนม์คง
แดนใดพระดำรง   พระศาสน์คงก็จำรูญ
ด้วยเดชสิทธิศักดิ์   ธ พิทักษ์อนุกูล
พระศาสน์บ่มีสูญ   พระเพิ่มพูลมหิทธา
ข้า ฯ ขอเคารพน้อม   วจีค้อมขึ้นบูชา
พิทักษ์ ธ รักษา   พระศาสน์มาตลอดกาล
ปวงข้า ฯ จะประกาศ   พุทธศาสน์ให้ไพศาล
ขอพระอภิบาล   ชินมารนิรันดร์ เทอญ.

สวดทุกค่ำเช้า ก่อนนอน ก่อนออกจากบ้าน จักเกิดลาภผลอันสุจริต เป็นศิริมงคล คุ้มครองป้องกัน แคล้วคลาดจากภยันตราย

พระคาถาโพธิบาท

บูระพารัสมิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัสมิง พระธัมเมตัง บูระพารัสมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะ-ทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุ เม รักขันตุ สุรัก-ขันตุฯ

หมายเหตุ เที่ยวต่อ ๆ ไปให้เปลี่ยน **บูระพารัสมิง** เป็น **อาคะ-เนยรัสมิง - ทักษิณรัสมิง - หรดีรัสมิง - ปัจจิมรัสมิง - พายัพรัสมิง-อุดรรัสมิง - อิสานรัสมิง - ปฐวีรัสมิง - อากาสรัสมิง**. นอกนั้นเหมือนกันหมด.

พระคาถามงคลจักวาฬแปดทิศ

อิมัสมิงมงคลจักวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนัตตา ราชะเสมานาเขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปะ-ริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุฯ

หมายเหตุ เที่ยวต่อ ๆ ไปให้เปลี่ยน **พุทธะชาละปะริกเขตเต** เป็น **ธัมมะชาละปะริกเขตเต - ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต สังฆะชาละปะริกเขตเต**. นอกนั้นสวดเหมือนกันหมด.

ลูกประคำ ๑๐๘ นั้น ให้ว่าดังนี้

๕๖ ลูกแรกให้ว่า พุทธคุณ คือ อิติปิโส ฯลฯ ถึงพุทโธ ภะคะวาติ

๓๘ ลูกต่อมาให้ว่า พระธรรมคุณ คือ สวากขาโต ฯลฯ ถึงปัจจัตตัง เวทิตัพโพวิญญูหีติ

๑๔ ลูกต่อมา ให้ว่า สุปะฏิปันโน ฯลฯ ถึงปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

ทำวัตรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ *(ว่า ๓ จบ)*

โย สันนิสินโน วะระโพธิมูเล มารัง สะเสนัง สุชิตัง วิเชยยะ สัมโพธิมาคัจฉิ อะนันตะญาโณ โลกุตะโม ตัง ปะณะมามิ พุทธัง เย จะ พุทธา อะตีตา จะ เย จะ พุทธา อะนาคะตา ปัจจุป-ปันนา จะ เย พุทธา อะหัง วันทามิ สัพพะทา

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัม-ปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณังวะรัง เอ่เตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง อุตตะมังเคนะ วันเทหัง ปาทะปังสุง วะรุตตะมัง พุทเธ โย ขะลิโต โทโส พุทโธ ขะมะตุ ตัง มะมัง

อัฏฐังคิโก อะริยะปะโถ ชะนานัง โมกขัปปะเวสายะ อุชู จะ มัคโค ธัมโม อะยัง สันติกะโร ปะณีโต นิยยานิโก ตัง ปะณะมามิ ธัมมัง เย จะ ธัมมา อะตีตา จะ เย จะ ธัมมา อะนาคะตา ปัจจุปปันนา จะ เย ธัมมา อะหัง วันทามิ สัพพะทา

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิ-ปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณังวะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง อุตตะมังเคนะ วันเทหัง ธัมมัญจะ ทุวิธัง วะรังธัมเม โย ขะลิโต โทโส ธัมโม ขะมะตุ ตัง มะมัง

สังโฆ วิสุทโธ วะระทักขิเณยโย สันตินทริโย สัพพะมะลัปปะ-หีโน คุเณหิ เนเกหิ สะมิทธิปัตโต อะนาสะโว ตัง ปะณะมามิ สังฆัง

เย จะ สังฆา อะตีตา จะ เย จะ สังฆา อะนาคะตา ปัจจุปปันนา จะเย สังฆา อะหัง วันทามิ สัพพะทา

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณังวะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง อุตตะมังเคนะ วันเทหัง สังฆัญจะ ทุวิธุตตะมัง สังเฆ โย ขะลิโต โทโส สังโฆ ขะมะตุ ตัง มะมัง

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยังปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโยฯ

วันทาพระ (เสมา)

อุกาสะ วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตังปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ,

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, ฯ อุกาสะ ขะมามิ ภันเต,ฯ

วันทามิ ภันเต, สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต, มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง, สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง, สาธุ สาธุ อะนุโมทามิฯ

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิสิปะตะเน มิคะทาเยฯ ตัต์ระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิฯ

ท์วเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโตฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโคฯ เสยยะถีทังฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจังฯ ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธาทุกขาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจังฯ ยายัง ตัณหา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัต์ระ ตัต์ราภินันทินีฯ เสยยะถีทังฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจังฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโยฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจังฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโคฯ เสยยะถีทังฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

(หยุด)

(ขึ้น) อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิงฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิงฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวาฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุงฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสมิง ภัญญะมาเน อายัสมะโต โกณ-

ฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติฯ **(หยุด)**

(ขึ้น) ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ประระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ประระนิมมิตตะวะสะ-วัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา (เมื่อจะสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น ครั้นสวดมาถึงตรงนี้แล้วสวด พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสะเวสุง แล้วลง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย ฯลฯ เหมือนกันไปจนจบ) พรัหมะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

มะหาพรัหมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ มะหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสเวสุงฯ อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

สุภะกิณ์หะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุภะกิณ์หะกานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสสุงฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ

● เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินต์ฯ **(หยุด)**

(ขึ้น) อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวังฯ

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติฯ

อิติหิทัง อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญเตว์วะ นามัง อะโหสีติฯ

ก่อนบิณฑบาต (ของหลวงปู่ชุ้ม)

โอม สุวรรณัง วรัชชัชถัง สุปันณัง สวาหุง

บทปลงสังขาร เกศาผมหงอก

เกศาผมหงอก	บอกว่าตัวเฒ่า	ฟันฟางผมเผ้า	แก่แล้วทุกประการ
ตามืดหูหนัก	ร้ายนักสาธารณ์	บ่มิเป็นแก่นสาร	ใช่ตัวตนของเรา
แผ่พื้นเปื่อยเน่า	เครื่องประดับกาย	เราโสโครกทั้งตัว	แข้งขามือสั่น
เส้นสายพันพัว	เห็นหน้าเกลียดกลัว	อยู่ในตัวของเรา	ให้มึนให้เมื่อย
ให้เจ็บให้เหนื่อย	ไปทั่วเส้นขน	แก่แล้วโรคา	เข้ามาหาตน
ได้ความทุกข์ทน	โสกาอาวรณ์	จะนั่งก็โอย	จะลุกก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย	ไม่มีเกสร	แก่แล้วโรคา	เข้ามาวิงวอน
ได้ความทุกข์ร้อน	ทั่วกายอินทรีย์	ครั้นสิ้นลมปาก	กลับกลายหายจาก
เรียกกันว่าผี	ลูกรักผัวรัก	เขาชักหน้าหนี	เขาว่าซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง	เขาเสียไม่ได้	เขาไปเยี่ยมมอง	เขาบ่ได้ต้อง
เกลียดกลัวนักหนา	เขาผูกคอรัด	มือเท้าเขามัด	รัดรึงตรึงตรา
เขาหามเอาไป	ทิ้งไว้ป่าช้า	เขากลับคืนมา	สู่เหย้าเรือนพลัน
ตนอยู่เอกา	อยู่กับหมูหมา	ยื้อคร่าพัลวัน	ทรัพย์สินของตน
ขนมาปันกัน	ข้าวของทั้งนั้น	ไม่ใช่ของเรา	เมื่อตนยังอยู่
เรียกว่าของกู	เดี๋ยวนี้เป็นของเขา	แต่เงินใส่ปาก	เขายังควักล้วงเอา
ไปแต่ตัวเปล่า	เน่าทั่วสารพางค์กาย	อยู่ในป่ารก	ได้ยินเสียงนก
กึกก้องดงยาง	ได้ยินหมาใน	ร้องไห้ครวญคราง	ใจจิตอ้างว้าง
วิเวกวังเวง	มีหมู่นกแขวก	บินมาร้องแรก	แถกขวัญของตน
เหลียวไม่เห็นใคร	อกใจวังเวง	ให้อยู่ครื้นเครง	รำพึงถึงตัว
ตายไปเป็นผี	เขาไม่ไยดี	ทิ้งไว้น่ากลัว	ยิ่งคิดยิ่งพลัน
กายสั่นระรัว	รำพึงถึงตัว	อยู่ในป่าช้า	ผัวมิ่งสินทรัพย์
ยิ่งแลยิ่งลับ	ไม่เห็นตามมา	เห็นแต่ศีลทาน	เมตตาภาวนา
ตามเลี้ยงรักษา	อุ่นเนื้ออุ่นใจ	ศีลทานมาช่วย	ได้เป็นเพื่อนม้วย
เมื่อตนตายไป	ตบแต่งสมบัติ	นพรัตน์โพยภัย	เลิศล้ำอำไพ
อัตตะกิเลสมากมี	ศีลพาไปเกิด	ได้วิมานเลิศ	ประเสริฐโฉมศรี
นางฟ้าแห่ล้อม	ห้อมล้อมมากมี	ขับกล่อมดีดสี	ฟังเสียงบรรเลง
บรรเลงสมบัติ	แก้วเก้าเนาวรัตน์	นับน้อยไปหรือ	คุณพระทศพล
ที่ตนนับถือ	พระธรรมนั้นหรือ	สั่งสอนทุกวัน	พระสงฆ์องค์อารีรัก

มาเป็นปิ่นปัก	พระกรรมฐาน	เอออวยสมบัติ	นพรัตน์โอฬาร
ดีกว่าลูกหลาน	ประเสริฐเพริดเพรา	ลูกผัวที่รัก	บ่มิเป็นตำหนัก
รักเขาเสียเปล่า	เขามิตามช่วย	เพื่อนม้วยด้วยเรา	ไปหลงรักเขา
เห็นไม่เป็นการ	รักตนดีกว่า	จำศีลภาวนา	บำเพ็ญศีลทาน
จะได้ช่วยตน	ให้พ้นสงสาร	ลุถึงสถาน	ได้วิมานทอง
ผู้ใดใจพาล	หลงรักลูกหลาน	จะต้องจำจอง	เป็นห่วงตัณหา
เข้ามารับรอง	ตายไปจะต้อง	ตกจตุรบายฯ	

อานิสงส์การสวดและภาวนา

พระอาการวัตตาสูตร

พระอาการวัตตาสูตร เป็นพระสูตร ซึ่งบรรจุนวหรคุณอภินิหาร การก้าวลงสู่พระครรภ์ การตั้งอยู่ในพระครรภ์ ความตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณของพระองค์บ้าง มหาปัญญาบารมีธรรมของพระองค์บ้าง วิชชาปริญญาธรรมบ้าง บรรจุไว้ซึ่งทศพลญาณกายกำลังของพระองค์บ้าง พุทธจริยาและลักษณะของธรรมบ้าง ตลอดทั้งความชำนาญในกำลัง ญาณต่าง ๆ และบรรจุไว้ซึ่งพระพุทธประเพณี เมื่อบุคคลใดได้ท่องบ่นสาธยายทุกเช้าค่ำจะมีอานุภาพ มหาตบะเดชะ ตลอดทั้งยศอำนาจลาภเมตตามหานิยมทั่วทุกสารทิศ บันดาลให้เกิดโภคสมบัติ บริวารสมบัติ ประกอบด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอดจนดลบันดาลตนเองให้มีฤทธิ์มีโชค มีสติมีปัญญาป้องกันสรรพภัยมิให้แผ้วพาลได้ จะคิดอะไรก็สมความปรารถนา ด้วยอำนาจแห่งพระอาการวัตตาสูตรที่ตนสาธยายตลอดกาลนานฯ

(ให้ใช้ภาวนาสำหรับคนที่ดวงชะตาขาด เป็นการต่อดวงชะตาชีวิต และจะมีอานุภาพให้เกิดโชคลาภอำนาจบริวารและปราศจากภัยอันตราย ให้ภาวนาทุกเช้าค่ำ)

"พระอาการวัตตสูตร"

๑. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง
อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ
อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต
อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู
อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
อิติปิ โส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง
อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ
อิติปิ โส ภะคะวา ภะคะวาติ

พุทธะคุณะวัคโค ปะฐะโม

๒. อิติปิ โส ภะคะวา อะภินีหาระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อุพารัชฌาสะยะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะณิธานะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มะหากะรุณา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะโยคะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยุตติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ชุตติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะโอกกันติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะฐิติ ปาระมิสัมปันโน

อะภินิหาระวัคโค ทุติโย

๓. อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะวุฏฐานะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คัพภะมะละวิระหิตะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา อุตตะมะชาติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คะติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะภิรูปะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุวัณณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มะหาสิริ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อาโรหะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะริณามะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สุนิฏฐะ ปาระมิสัมปันโน

คัพภะวุฏฐานะวัคโค ตะติโย

๔. อิติปิ โส ภะคะวา อะภิสัมโพธิ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สีละขันธะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะมาธิขันธะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญาขันธะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทะวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

อะภิสัมโพธิวัคโค จะตุตโถ

๕. อิติปิ โส ภะคะวา มะหาปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุถุปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา หาสะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ชะวะนะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ติกขะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นิพเพธิกะปญญาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะจักขุ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐาระสะพุทธะกะระ ปาระมิสัมปันโน

มะหาปัญญาวัคโค ปัญจะโม

๖. อิติปิ โส ภะคะวา ทานะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา สีละ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เนกขัมมะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิริยะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ขันติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัจจะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะธิษฐานะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา เมตตา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อุเบกขา ปาระมิสัมปันโน

ปาระมิวัคโค ฉัฏโฐ

๗. อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะอุปะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะปะระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะมะติงสะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ตังตังญาณะญานังคะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะภิญญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะมาธิ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิมุตติ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิมุตติญาณะทัสสะนะปาระมิสัมปันโน

ทะสะปาระมิวัคโค สัตตะโม

อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิปัสสะนาญาณะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา มะโนมะยิทธิวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิวิธิวิชชาปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา ทิพพะโสตะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะระจิตตะปะริยะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสติวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ทิพพะจักขุวิชา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อาสะวักขะยะญาณะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะระณะวิชชา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะระณะธัมมะวิชชาปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อนุปุพพะวิหาระ ปาระมิสัมปันโน

วิชชาวัคโค อัฏฐะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ปะริญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะหานะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัจฉิกิริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ภะวะนา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปะริญญาปะหานะสัจฉิกิริยา ภาวะนา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุธัมมะสัจจะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปฏิสัมภิทาญาณ ปาระมิสัมปันโน

ปะริญญาวัคโค นะวะโม

อิติปิ โส ภะคะวา โพธิปักขิยะธัมมะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สะติปัฏฐานะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัมมัปปะธานะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อิทธิปาทะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อินทรียะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พะละปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โพชฌังคะปัญญา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐังคิกะมัคคะธัมมะ ปาระมิสัมปันโน

อิติปิ โส ภะคะวา มะหาปุริสะกิริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระณะวิโมกขะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตผะละวิมุตติ ปาระมิสัมปันโน

โพธิปักขิยะธัมมะวัคโค ทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ทะสะพะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ฐานาฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิปากะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัตถะคามินีปะฏิปะทาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา นานาธาตุญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัตตานังนานาธิมุตติกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อินทริยะปะโรปะริยัตต ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ฌานาทิสังกิเลสาทิฌานะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุพเพนิวาสานุสสะติปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จุตูปะปาตะญาณะปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อาสะวักขะยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน

ทะสะพะละญาณะวัคโค เอกาทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา โกฏิสะหัสสานังปะกะติสะหัสสานัง หัตถีนังพะละธะระปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะโกฏิทะสะสะหัสสานัง พะละธะระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะจักขุญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สีละคุณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐะสะมาปัตติคุณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญญาคุณะปาระมิสัมปันโน

กายะพะละวัคโค ทะวาทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ถามะพะละ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ถามะพะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พะละปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พะละญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อุสสาหะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา คะเวสิญาณะ ปาระมิสัมปันโน

ถามะพะละวัคโค เตระสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา จะริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โลกัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา โลกัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาตัตถะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ญาตัตถะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะจะริยาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ติวิธะจะริยา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปาระมิอุปะปาระมิปะระมัตถะ ปาระมิสัมปันโน

จะริยาวัคโค จตุทะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนิจจะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ ทุกขะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจุปาทานักขันเธสุ อะนัตตะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อายะตะเนสุ ติลักขะณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อัฏฐาระสะธาตูสุ ติลักขะณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วิปะริณามะลักขะณะ ปาระมิสัมปันโน

ลักขะณะวัคโค ปัณณะระสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะติฏฐานะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วะสีตะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา วะสีตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สิกขา ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สิกขาญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สังวะระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สังวะระญาณะ ปาระมิสัมปันโน

คะตัฏฐานะวัคโค โสฬะสะโม

อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะเวณิ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา พุทธะปะเวณิญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ยะมะกะปาฏิหาริยะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุพ์รห์มวิหาระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุพ์รห์มวิหาระญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา อะนาวะระณะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปริยันตะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา ปริยันตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัญญุตะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา สัพพัญญุตะญาณะ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวะชิระ ปาระมิสัมปันโน
อิติปิ โส ภะคะวา จะตุวีสะติโกฏิสะตะวะชิระญาณะ ปาระมิสัมปันโน

ปะเวณิวัคโค สัตตะระสะโม

อาการวัตตาสุตตัง นิฏฐิตัง

คาถาชุมนุมเทวดา

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง
ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ
ผะริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุฯ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตาฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ
พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

นะมะการะสิทธิคาถา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ
สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยังฯ
พุทธัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

ธัมโม ธะโช โย วิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธิมัคคัง
นิยยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ธารี
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณฯ
ธัมมัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
โมหัปปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะเชตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สวากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติฯ
สังฆัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
พุทธานุพุทธัง สะมะสีละทิฏฐิง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

บทสัมพุทเธ

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ทะวาทะสัญจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวีสะติสะหัสสะเก
ทะสะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
วีสะติสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวาสัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

นะโมการะอัฏฐะกะคาถา

นะโม อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ สะวากขาตัสเสวะ เตนิธะ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมาตตะยารัทธัสสะ ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นะโม การัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโม การานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโม การัสสะ เตเชนะ วิธิมหิ โหมิ เตชะวา

มงคลสูตร (อะเสวะนา)

อะเสวะนา จะ พาลานัง	ปัณฑิตานัญจะ เสวะนา
ปูชา จะ ปูชะนียานัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ	ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ	วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง	ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ	ญาตะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
อาระตี วิระตี ปาปา	มัชชะปานา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
คาระโว จะ นิวาโต จะ	สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา	สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
ตะโป จะ พรัหมมะจะริยัญจะ	อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
ผุฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ	จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง
เอตาทิสานิ กัตตะวานะ	สัพพัตถะมะปะราชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ	ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ.

บทระตะนะสุตตังย่อ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สักยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัฏฐา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอตาสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวะวัสมิง
เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

กะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียะมัตถะกุสะเล นะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ

สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา

นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
พะยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พรัมหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะหิชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติฯ

ขันธะปะริตตะคาถา

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทรานิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา
อัปปะมาโณ พุทโธ อัปปะมาโณ ธัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ
ปะมาณะวันตานิสิริงสะปานิ อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาภี
สะระพู มูสิกา กะตา เมรักขา กะตา เม ปะริตตา ปะฏิกกะมันตุ
ภูตานิ โสหัง นะโม ภะคะวะโตนะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานังฯ

โมระปะริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตฺวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตัง กัตฺวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

วัฏฏะกะปะริตตัง

อัตถิ โลเก สีละคุโณ	สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ	สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิตวา ธัมมะพะลัง	สะริตวา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสายะ	สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา	สันติ ปาทา อะวัญจะนา

มาตา ปิตา จะ นิกขันตา	ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง	มะหาปัชชะลิโต สิขี
วัชเชสิ โสฬะสะ กะรีสานิ	อุทะกัง ปัตวา ยะถา สิขี
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ	เอสา เม สัจจะปาระมีติฯ

บทขัดอาฏานาฏิยะปะริตตัง

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาธุสัมมะเต
อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ สะทา กิพพิสะการิภิ
ปะริสานัญจะตัสสันนะ– มะหิงสายะ จะ คุตติยา
ยันเทเสสิ มะหาวีโร ปะริตตันตัมภะณามะ เหฯ

อาฏานาฏิยะปะริตตัง

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิรีมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนัปปะมัททิโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสีมะโต
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิรีมะโต
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนูทะนัง
เย จาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา

หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง ฯ
(วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทธัง วันทามะ โคตะมันติ)

นะโม เม สัพพะพุทธานัง อุปปันนานัง มะเหสินัง
ตัณหังกะโร มะหาวีโร เมธังกะโร มะหายะโส
สะระณังกะโร โลกะหิโต ทีปังกะโร ชุตินธะโร
โกณฑัญโญ ชะนะปาโมกโข มังคะโล ปุริสาสะโภ
สุมะโน สุมะโน ธีโร เรวะโต ระติวัฑฒะโน
โสภิโต คุณะสัมปันโน อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม
ปะทุโม โลกะปัชโชโต นาระโท วะระสาระถี
ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร สุเมโธ อัปปะฏิปุคคะโล
สุชาโต สัพพะโลกัคโค ปิยะทัสสี นะราสะโภ
อัตถะทัสสี การุณิโก ธัมมะทัสสี ตะโมนุโท
สิทธัตโถ อะสะโม โลเก ติสโส จะ วะทะตัง วะโร
ปุสโส จะ วะระโท พุทโธ วิปัสสี จะ อะนูปะโม
สิขี สัพพะหิโต สัตถา เวสสะภู สุขะทายะโก
กะกุสันโธ สัตถะวาโห โกนาคะมะโน ระณัญชะโห
กัสสะโป สิริสัมปันโน โคตะโม สักยะปุงคะโว ฯ

เอเต จัญเญ จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏะโย
สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา สัพเพ พุทธา มะหิทธิกา
สัพเพ ทะสะพะลูเปตา เวสารัชเชหุปาคะตา
สัพเพ เต ปะฏิชานันติ อาสะภัณฐานะมุตตะมัง

สีหะนาทัง นะทันเต เต	ปะริสาสุ วิสาระทา
พรัหมะจักกัง ปะวัตเตนติ	โลเก อัปปะฏิวัตติยัง
อุเปตา พุทธะธัมเมหิ	อัฏฐาระสะหิ นายะกา
ท๎วัตติงสะลักขะณูเปตา–	สีต๎ยานุพ๎ยัญชะนาธะรา
พ๎ยามัปปะภายะ สุปปะภา	สัพเพ เต มุนิกุญชะรา
พุทธา สัพพัญญุโน เอเต	สัพเพ ขีณาสะวา ชินา
มะหัปปะภา มะหาเตชา	มะหาปัญญา มะหัพพะลา
มะหาการุณิกา ธีรา	สัพเพสานัง สุขาวะหา
ทีปา นาถา ปะติฏฐา จะ	ตาณา เลณา จะ ปาณินัง
คะตี พันธู มะหัสสาสา	สะระณา จะ หิเตสิโน
สะเทวะกัสสะ โลกัสสะ	สัพเพ เอเต ปะรายะนา
เตสาหัง สิระสา ปาเท	วันทามิ ปุริสุตตะเม
วะจะสา มะนะสา เจวะ	วันทาเมเต ตะถาคะเต
สะยะเน อาสะเน ฐาเน	คะมะเน จาปิ สัพพะทา
สะทา สุเขนะ รักขันตุ	พุทธา สันติกะรา ตุวัง
เตหิ ต๎วัง รักขิโต สันโต	มุตโต สัพพะภะเยนะ จะ
สัพพะโรคะวินิมุตโต	สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต	นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะฯ
เตสัง สัจเจนะ สีเลนะ	ขันติเมตตาพะเลนะ จะ
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ	อาโรค๎เยนะ สุเขนะ จะฯ

ปุรัตถิมัสมิง ทิสาภาเค สันติ ภูตา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคเยนะ สุเขนะ จะ
ทักขิณัสมิง ทิสาภาเค สันติ เทวา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคเยนะ สุเขนะ จะ
ปัจฉิมัสมิง ทิสาภาเค สันติ นาคา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคเยนะ สุเขนะ จะ
อุตตะรัสมิง ทิสาภาเค สันติ ยักขา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคเยนะ สุเขนะ จะ
ปุริมะทิสัง ธะตะรัฏโฐ ทักขิเณนะ วิรุฬหะโก
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง
จัตตาโร เต มะหาราชา โลกะปาลา ยะสัสสิโน
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคเยนะ สุเขนะ จะ
อากาสัฏฐา จะ ภุมมัฏฐา เทวา นาคา มะหิทธิกา
เตปิ ตุมเห อะนุรักขันตุ อาโรคเยนะ สุเขนะ จะ

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก | วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ | ตัสมา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก | วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ | ตัสมา โสตถี ภะวันตุ เต
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก | วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ
ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ | ตัสมา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

สักกัตวา พุทธะระตะนัง | โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง | พุทธะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ | ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัตวา ธัมมะระตะนัง | โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
ปะริฬาหูปะสะมะนัง | ธัมมะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ | ภะยา วูปะสะเมนตุ เต
สักกัตวา สังฆะระตะนัง | โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง | สังฆะเตเชนะ โสตถินา
นัสสันตุปัททะวา สัพเพ | โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

สัพพีติโย วิวัชชันตุ | สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย | สุขี ทีฆายุโก ภะวะ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ | นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ | อายุ วัณโณ สุขัง พะลังฯ

บทขัดอังคุลิมาละปะริตตัง

ปะริตตัง ยัมภะณันตัสสะ นิสินนัฏฐานะโธวะนัง
อุทะกัมปิ วินาเสติ สัพพะเมวะ ปะริสสะยัง
โสตถินา คัพภะวุฏฐานัง ยัญจะ สาเธติ ตังขะเณ
เถรัสสังคุลิมาลัสสะ โลกะนาเถนะ ภาสิตัง
กัปปัฏฐายิ มะหาเตชัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

อังคุลิมาละปะริตตัง

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา ฯ เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา ฯ เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา ฯ เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

อย่าให้คัมภีร์ บังพระธรรม
อย่าให้ทองคำ บังพระพุทธ
อย่าให้สงฆ์สมมติ บังอริยสงฆ์

โพชฌังคะปะริตตัง

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา
วิริยัมปีติปัสสัทธิ- โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร
สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา
สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะโพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
คิลาเน ทุกขิเต ทิสวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
เต จะ ตัง อะภินันทิต๎วา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต
จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปต๎วานะ สาทะรัง
สัมโมทิต๎วา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ
ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง
มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

คนจนทำตนเป็นคนรวย จะยิ่งจน
(ทองห่อผ้าขี้ริ้ว)

คนรวยทำตนเป็นคนจน จะยิ่งรวย
(ผ้าขี้ริ้วห่อทอง)

อภยปริตร (ยันทุน)

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

เทวตาอุยโยชนถาคา

ทุกขัปปัตตา จะนิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน ฯ
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา ฯ
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ (หอ๑)
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

พระคาถาชินบัญชรสูตร

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) วัดระฆังโฆสิตาราม

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เชตวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา
๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา
๓. สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร
๔. หะทะเยเม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก
๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก
๖. เกสะโต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลีนันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเต ติละกา มะมะ
๙. เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง

๑๑. ขันธะโมระปะริตตัญจะ	อานฎานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ	เสสา ปาการะสัญฐิตา
๑๒. ชินา นานาวะระสังยุตตา	สัตตัปปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา	พาหิรัชฌัตตุปัททะวา
๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ	อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ	สะทา สัมพุทธะปัญชะเร
๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ	วิหะรันตัง มะหีตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ	เต มะหาปุริสาสะภา
๑๕. อิจเจวะมันโต	สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ	ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ	ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ	ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะ ปาลิโต	จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

สี่คนหาม สามคนแห่
หนึ่งคนนั่งแคร่ สองคนพาไป

สี่คนหาม *ได้แก่ธาตุทั้งสี่ที่มีอยู่ในกาย*
สามคนแห่ *ได้แก่สามัญลักษณะทั้งสาม*
หนึ่งคนนั่งแคร่ *ได้แก่จิตที่ตั้งอยู่ในกาย*
สองคนพาไป *ได้แก่บุญและบาป*

(หลวงพ่อเงิน วัดดอนยายหอม)

เห็นตัวแก่ ดีกว่าเห็นแก่ตัว

บทสวดกำลังวัน

คนเกิดวันอาทิตย์สวด ๖ จบ

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พรัหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปะริตตังกัตวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ
อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พรัหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโมเต จะ มัง ปาละยันตุ
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โสปะริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

คนเกิดวันจันทร์สวด ๑๕ จบ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ปาปักคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ปาปักคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

คนเกิดวันอังคารสวด ๘ จบ

ยัสสานุภาวะโต ยักขา เนวะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง
ยัมหิ เจวานุยุญชันโต รัตตินทิวะมะตันทิโต
สุขัง สุปะติ สุตโต จะ ปาปัง กิญจิ นะ ปัสสะติ
เอวะมาทิคุณูเปตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

คนเกิดวันพุธสวด ๑๗ จบ

สัพพาสีวิสะชาตีนัง ทิพพะมันตาคะทัง วิยะ
ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง เสสัญจาปิ ปะริสสะยัง
อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง
สัพพะโสปิ นิวาเรติ ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

คนเกิดวันพฤหัสบดีสวด ๑๙ จบ

ปุเรนตัมโพธิสัมภาเร นิพพัตตัง โมระโยนิยัง
เยนะ สังวิหิตารักขัง มะหาสัตตังวะเนจะรา
จิรัสสัง วายะมันตาปิ เนวะ สักขิงสุ คัณหิตุง
พรัหมะมันตันติ อักขาตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

คนเกิดวันศุกร์สวด ๒๑ จบ

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาธุสัมมะเต
อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ สะทา กิพพิสะการิภิ
ปะริสานัญจะตัสสันนะ- มะหิงสายะ จะ คุตติยา
ยันเทเสสิ มะหาวีโร ปะริตตันตัมภะณามะเห ฯ

คนเกิดวันเสาร์สวด ๑๐ จบ

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา
ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง
ชีวิตา โวโรเปตา ฯ เตนะ สัจเจนะ
โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

ราหูสวด ๑๒ จบ

กินนุ สันตะระมาโน วะ ราหุ สุริยัง ปะมุญจะสิ
สังวิคคะรูโป อาคัมมะ กินนุ ภีโต วะติฏฐะสีติ ฯ
สัตตะธา เม ผะเล มุทธา ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ
พุทธะคาถาภิคีโตมหิ โน เจมุญเจยยะ สุริยันติ ฯ

คาถาบูชาดวงชะตา

นะโม เม สัพพะเทวานัง สัพพะคะระหะ จะ เทวานัง
สุริยัญจะ ปะมุญจะถะ สะสิ ภุมโม จะ เทวานัง
วุโธ ลาภัง ภะวิสสะติ ชีโว สุกะโร จะ มะหาลาภัง
โสโร ราหูเกตุ จะ มะหาลาภัง สัพพะ ภะยัง วินาสสันติ
สัพพะทุกขัง วินาสสันติ สัพพะโรคัง วินาสสันติ
ลักขะณา อะหัง วันทามิ สัพพะทา สัพเพเทวา มัง ปาละยันตุ
สัพพะทา เอเตนะ มังคะละเตเชนะ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เม ฯ

ปัจจุบัน นิยมผูกดวงชะตาของตน เอาไว้สำหรับสักการะบูชา เรียกกันว่า "ดวงพิชัยสงคราม" หรือมิฉะนั้นก็เอาดวงชะตาบรรจุไว้ในฐานพระ เมื่อจะบูชาดวงชะตาพึงว่าคาถานี้ เพื่อจะได้เกิดลาภสักการะเป็นสุขสวัสดิ์พิพัฒนมงคลเลิศล้นดีนัก ฯ

คำไหว้พระเจ้าสิบชาติ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธฯ

นะโม ข้าจะไหว้ พระเตมีย์ โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยเนกขัมมะ-บารมี พระชินสีห์ อุบัติบังเกิด เลิศล้ำเรืองรอง รัศมีสีทอง ฉัพพรรณ-รังสี พระเจ้าโปรดสัตว์ ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี เอนกอนันตัง พระเจ้าได้ตรัส เหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่ง ข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง ข้ามด้วยพระอะนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขัง ข้ามด้วยพระอนัตตา กุสะละสัมปันโนฯ

นะโม ข้าจะไหว้ พระมหาชนก โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยวิริยะบารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระสุวรรณสาม โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยเมตตาบารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระเนมิราช โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยอธิษฐานบารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระมโหสถ โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยปัญญาบารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระภูริทัตต์ โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยศีลบารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระจันทกุมาร โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยขันติ-บารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระพรหมนารท โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วย-อุเบกขาบารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระวิฑูรบัณฑิต โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยสัจจะบารมี

นะโม ข้าจะไหว้ พระเวสสันดร โพธิสัตโต ภิญโญ ด้วยทาน-บารมี

บทเจริญคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา ข้าพเจ้าจะไหว้ พระกุกกุสันโธ พระโกนาคะมะโน พระกัสสะโป พระสมณะโคดม พระศรีอาริยะไมตรี องค์สัมมาสัมพุทโธ อิติปิ โส ภะคะวา มือข้าพเจ้าสิบนิ้ว ยกขึ้นหว่างคิ้ว จะน้อมนบนมัสการ ถึงคุณพระบิดา ๒๑ คุณพระมารดา ๑๒ คุณแม่โภสพ ๓๙ คุณพระพุทธเจ้า ๕๖ คุณพระธรรมเจ้า ๓๘ คุณพระสงฆ์เจ้า ๑๔ คุณพระอาจารย์เจ้า ๑๐ ทัศน์ คุณพระอักขระ ๓๓ คุณพระอักษร ๔ คุณแม่ธรณี ๒๑ คุณแม่พระคงคา ๑๒ คุณแม่พระพาย ๖ คุณแม่พระเพลิง ๗ คุณอัสวาท คุณปัสวาท คุณนิสวาท คุณแก้วสามประการ คุณศีล ๕ คุณศีล ๘ คุณศีล ๑๐ คุณศีล ๒๒๗ คุณทิพยาน คุณนิยะบาล คุณพระโสดาบัน พระโสดาปัตติผล คุณพระสะกิทาคามิมัค คุณพระสะกิทาคามิผล คุณมรรค ๔ คุณผล ๔ คุณนิพพาน ๑ จึงรวมมาเป็นเก้า คุณนวะโลกุตระธัมมะเจ้า คุณพระปรมัตถ์ คุณทานบารมี คุณศีลบารมี คุณเนกขัมบารมี คุณปัญญาบารมี คุณวิริยะบารมี คุณขันติบารมี คุณสัจจะบารมี คุณอธิษฐานบารมี คุณเมตตาบารมี คุณอุเบกขาบารมี คุณพระฤาษีนารอด คุณพระฤาษีนารายณ์ คุณพระฤาษีตาวัว คุณพระฤาษีตาไฟ พระฤาษีประลัยโกฏิ์ คุณพระฤาษีกัสสป คุณพระฤาษีไกรภพ คุณพระฤาษีทัศมงคล คุณพระฤาษีทั้งร้อยแปดองค์ ทรงฤทธิ์ธา คุณพระเจดีย์ คุณพระศรีมหาโพธิ์ คุณพระโมคคัลลา คุณพระสารีบุตร คุณพระจิตยะเถระ คุณสังกัจจายเถระ คุณพระตรียะสิงเห เจ็ดหมื่นจักรวาฬ ขออย่าให้มีมารมาผจญ ขอเดชะพระกุศลที่ข้าพเจ้าได้รำลึกถึงพระพุทธคุณนัง พระธรรมคุณนัง พระสังฆะคุณนัง จงมากำจัดเสียซึ่ง อุปัททะวันอันตราย ขอเดชะพระคุณท่านทั้งหลาย จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าพเจ้า ในกาลบัดนี้ สารพัดศัตรูให้มันวินาสสันติ ข้าพเจ้าจะกระทำการสิ่งใดใดก็ดี ขอให้มาเป็นกัมมะสิทธิ

พุทธัง ประสิทธิเม ธัมมัง ประสิทธิเม สังฆัง ประสิทธิเม

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ่ย เกิดมาทำไม
นิพพานมีสุข อยู่ใยมิไป
ตัณหาหน่วงหนัก หน่วงชักหน่วงไว้
ฉันไปมิได้ ตัณหาผูกพัน
ห่วงนั้นพันผูก ห่วงลูกห่วงหลาน
ห่วงทรัพย์สินศฤงคาร จงสละเสียเถิด
จะได้ไปนิพพาน ข้ามพ้นภพสาม

ยามหนุ่มสาวน้อย หน้าตาแช่มช้อย
งามแล้วทุกประการ แก่เฒ่าหนังยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น เอ็นใหญ่เก้าร้อย
เอ็นน้อยเก้าพัน มันมาทำเข็ญ
ให้ร้อนให้เย็น เมื่อยขบทั้งตัว
ขนคิ้วก็ขาว นัยน์ตาก็มัว
เส้นผมบนหัว ดำแล้วกลับหงอก
หน้าตาเว้าวอก ดูน่าบัดสี
จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกสร
จะเข้าที่นอน พึงสอนภาวนา
พระอนิจจัง พระอนัตตา
เราท่านเกิดมา รังแต่จะตาย
ผู้ดีเข็ญใจ ก็ตายเหมือนกัน
เงินทองทั้งนั้น มิติดตัวไป
ตายไปเป็นผี ลูกเมียผัวรัก
เขาชักหน้าหนี เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง หมู่ญาติพี่น้อง

เขาหามเอาไป เขาวางลงไว้
เขานั่งร้องไห้ แล้วกลับคืนมา
อยู่แต่ผู้เดียว ป่าไม้ชายเขียว
เหลียวไม่เห็นใคร เห็นแต่ฝูงแร้ง
เห็นแต่ฝูงกา เห็นแต่ฝูงหมา
ยื้อแย่งกันกิน ดูน่าสมเพช
กระดูกกูเอ๋ย เรี่ยรายแผ่นดิน
แร้งกาหมากิน เอาเป็นอาหาร
เที่ยงคืนสงัด ตื่นขึ้นมินาน
ไม่เห็นลูกหลาน พี่น้องเผ่าพันธ์
เห็นแต่นกเค้า จับเจ่าเรียงกัน
เห็นแต่นกแสก ร้องแรกแหกขวัญ
เห็นแต่ฝูงผี ร้องไห้หากัน
มนุษย์เราเอ๋ย อย่าหลงนักเลย
ไม่มีแก่นสาร อุตส่าห์ทำบุญ
ค้ำจุนเอาไว้ จะได้ไปสวรรค์
จะได้ทันพระเจ้า จะได้เข้านิพพาน
อะหังวันทามิ สัพพะโส
อะหังวันทามิ นิพพานะปัจจะโยโหตุ

คาถาบูชาพระธาตุวาโย

อะหังวันทามิ ปะระมะสารีริกะ ธาตุวาโย
อะหังวันทามิ ทูระโต อะหังวันทามิ สัพพะโส

คาถาเรียกคน (ของสุรัสวดี)

(นะโม ๓ จบ) นาโค อาคัจฉายะ อาคัจฉาหิ
อิติ วัตตัปโพ อาคัจฉายะ อาคัจฉาหิ (๓-๕-๗-๙ จบ)

๓ คำไหว้บาระมี ๓๐ ทัส (แบบครูบาศรีวิชัย)

ทานะ ปาระมี สัมปันโน, ทานะ อุปะปาระมี สัมปันโน, ทานะ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

ศีละ ปาระมี สัมปันโน, ศีละ อุปะปาระมี สัมปันโน, ศีละ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

เนกขัมมะ ปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะ อุปะปาระมี สัมปันโน, เนกขัมมะ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโสภะคะวาฯ

ปัญญา ปาระมี สัมปันโน, ปัญญา อุปะปาระมี สัมปันโน, ปัญญา ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

วิริยะ ปาระมี สัมปันโน, วิริยะ อุปะปาระมี สัมปันโน, วิริยะ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

ขันติ ปาระมี สัมปันโน, ขันติ อุปะปาระมี สัมปันโน, ขันติ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโสภะคะวาฯ

สัจจะ ปาระมี สัมปันโน, สัจจะ อุปะปาระมี สัมปันโน, สัจจะ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

อะธิษฐานะ ปาระมี สัมปันโน, อะธิษฐานะ อุปะปาระมี สัมปันโน, อะธิษ–ฐานะ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโสภะคะวาฯ

เมตตา ปาระมี สัมปันโน, เมตตา อุปะปาระมี สัมปันโน, เมตตา ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อุเบกขา อุปะปาระมี สัมปันโน, อุเบกขา ปะระ–มัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

ทะสะ ปาระมี สัมปันโน, ทะสะ อุปะปาระมี สัมปันโน, ทะสะ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน, เมตตา ไมตรี กรุณา มุทุตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน, อิติปิโส ภะคะวาฯ

พุทธัง อนันตัง ทิคุโณ วะจะโส ภะคะวา อิติปิฯ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหังฯ

ธรรมที่ศีลชี ต้องพิจารณาเนือง ๆ ๑๐ ข้อ

๑. บัดนี้เรามีเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว อาการกิริยาใด ๆ ของศีลพราหมณ์ศิณีอันควรประพฤติ เราจะต้องทำอาการกิริยาอย่างนั้น ๆ
๒. การเลี้ยงชีพของเราเนื่องด้วยผู้อื่น เราต้องทำตนให้เป็นผู้เลี้ยงง่าย
๓. อาการทางกาย ทางวาจา อย่างอื่นที่เราจะต้องทำให้ดีกว่านี้ยังมีอยู่อีกมิใช่มีเพียงเท่านี้
๔. ตัวของเราติเตียนตนเองโดยศีลได้หรือไม่
๕. ผู้รู้ใคร่ครวญแล้ว ติเตียนเราโดยศีลได้หรือไม่
๖. เราจักต้องพลัดพรากจากของที่รักและของชอบใจเป็นธรรมดา
๗. เรามีกรรมเป็นของเรา เราทำดีจักได้ดี ทำชั่วจักได้ชั่ว
๘. วันคืนล่วงไป ๆ บัดนี้เราทำอะไรอยู่
๙. เรายินดีที่จะอยู่ในที่สงัดหรือไม่
๑๐. คุณวิเศษ (คุณธรรม–ความรอบรู้ในพระธรรม) ของเรามีอยู่หรือไม่ ที่จะทำให้เราเป็นผู้ไม่เก้อเขิน ในเวลาเพื่อนนักบวชด้วยกันสอบถามในกาลทุกเมื่อ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก
ต้นฉบับเดิม

เปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก มีคำกล่าวในหนังสือนำว่า ผู้ใดมีไว้ประจำบ้านเรือน มีอานิสงส์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเทียมเทวโลก และป้องกันภยันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญ ฯ

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ผู้ใดสร้างไว้สวดมนต์ สักการะบูชา เป็นกุศลอันยิ่งใหญ่ และจะมีความสุขสิริสวัสดิ์เจริญต่อไป ทั้งปัจจุบัน กาลอนาคตและภายหน้าภาคหน้า ด้วยอำนาจของการเคารพในพระคาถานี้

ประวัติกล่าวไว้ในต้นฉบับเดิมว่า

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือนำว่าเป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาทุกค่ำเช้า เป็นการบูชารำลึกถึงพระพุทธเจ้าแล้ว ผู้นั้นจะไม่ไปตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้าน-เรือนก็ป้องกันอันตรายต่าง ๆ ได้ จะภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่เท่าภาวนาพระคาถานี้ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่า อินทร์ พรหม ยมยักษ์ที่มีอิทธิฤทธิ์ จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็นทองคำก่อเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงขึ้นไปจนถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้นอีกหลายประ-การ ฯ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก จารเป็นอักษรขอมจารึกไว้ในใบลานทอง หลวงธรรมาธิกรณ์ (พระภิกษุแสง) ได้มาแต่พระแท่นศิลา-อาสน์ มณฑลพิษณุโลก จึงแปลเป็นอักษรไทย

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาคทรัพย์สร้างถวายพระภิกษุ-สงฆ์ สามเณร หรือญาติ – มิตรสหาย สวดจนครบ ๗ วัน หรือครบอายุปัจจุบันของตน จะบังเกิดโชคลาภ ทำมาค้าขายเจริญ จะพ้นเคราะห์ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย และภัยพิบัติทั้งปวง

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกว่าดังนี้

๑. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อิติปิ โส ภะคะวา วิชชาจะระณะ สัมปันโน วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อิติปิ โส ภะคะวา โลกะวิทู วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ,

๒. อะระหันตัง สิระสา นะมามิ,
สัมมาสัมพุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สัมมาสัมพุทธัง สิระสา นะมามิ,
วิชชาจะระณะสัมปันนัง สะระณัง คัจฉามิ,
วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิระสา นะมามิ, สุคะตัง สะระณัง คัจฉามิ,
สุคะตัง สิระสา นะมามิ, โลกะวิทัง สะระณัง คัจฉามิ,
โลกะวิทัง สิระสา นะมามิ

๓. อิติปิ โส ภะคะวา อะนุตตะโร วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อิติปิ โส ภะคะวา ปุริสะทัมมะสาระถิ วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อิติปิ โส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วัจจะโส ภะคะวา ฯ
อิติปิ โส ภะคะวา พุทโธ วัจจะโส ภะคะวา ฯ

๔. อะนุตตะรัง สะระณัง คัจฉามิ,
อะนุตตะรัง สิระสา นะมามิ,
ปุริสะทัมมะสุาระถิ สะระณัง คัจฉามิ,
ปุริสะทัมมะสาระถิ สิระสา นะมามิ,
สัตถา เทวะมะนุสสานัง สะระณัง คัจฉามิ,
สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิระสา นะมามิ,
พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ,
พุทธัง สิระสา นะมามิ, อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

๕. อิติปิ โส ภะคะวา รูปักขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะสัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา เวทะนากขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะสัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา สัญญากขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะสัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา สังขารักขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะสัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณักขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะสัมปันโน อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

๖. อิติปิ โส ภะคะวา ปะถะวีจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา เตโชจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา วาโยจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อาโปจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อากาสะจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

๗. อิติปิ โส ภะคะวา ยามา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา ตุสิตา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา นิมมานะระติ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา กามาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา รูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมบนโน ฯ

๘. อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะมะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา ทุติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา ตะติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา จะตุตถะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา ปัญจะมะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

๙. อิติปิ โส ภะคะวา อากาสานัญจายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อะรูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา วิญญาณัญจายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญา–ยะตะนะ อะรูปาวะจะระ ธาตุสัม าทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อากิญจัญญายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญา–ยะตะนะ อุะรูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

๑๐. อิติปิ โส ภะคะวา โสตาปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา สักกิทาคามิปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัม–ปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัตตะปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ

๑๑. อิติปิ โส ภะคะวา โสตา อะระหัตตะปัตติผะละ ธาตุสัมมาทิ–ยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา สักกิทาคามิ อะระหัตตะปัตติผะละ ธาตุสัมมาทิ–ยานะสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคามิ อะระหัตตะปัตติผะละ ธาตุสัมมาทิ–ยานะสัมปันโน ฯ

๑๒. กุสะลา ธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา อะอายาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ชมพูทิปัญจะอิสสะโร กุสะลา ธัมมา นะโม พุทธายะ นะโม ธัมมายะ นะโม สังฆายะ ปัญจะพุทธา นะมามิหัง อาปามะจุปะ ทีมะสังอังขุ สังวิธา–ปุกะยะปะ อุปะสะชะสุเหปาสะยะโส โสสะสะ อะอะอะอะนิ เตชะ สุเนมะ–ภูจะนาวิเว อะสังวิสุโล ปุสะภุพะ อิสวาสุ สุสวาอิ กุสะลา ธัมมา จิตติ วิอัตถิ ฯ

๑๓. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง อะอายาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สาโพธิปัญจะอิสสะโร ธัมมา ฯ

๑๔. กุสะลา ธัมมา นันทะวิวังโก อิติสัมมาสัมพุทโธสุคะลาโน ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

จาตุมะหาราชิกา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา อิติวิชชาจะระณะสัมปันโน อุอุยาวะตาวะติงสา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นันทะปัญจะสุคะโต โลกะวิทู มะหาเอโอ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ยามา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา

พรหมาสัททะปัญจะสัตตะ สัตตาปาระมิ อะนุตตะโร ยะมะกะขะ ยาวะชีวัง **พุทธัง** สะระณัง คัจฉามิ ฯ

๑๕. ตุสิตา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา ปุถะยะปะปุริสะทัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

๑๖. นิมมานะระติ อิสสะโร กุสะลา ธัมมา เหตุโปวะ สัตถา เทวะมะนุสสานัง ตะถายาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

๑๗. ประระนิมมิตตะ อิสสะโร กุสะลา ธัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ พุทธะปะผะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

๑๘. พรหมา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นัจจิปัจจะยา วินะปัญจะภะคะวะตา ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ พุทธิลาโภกาลากะระกะนา เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สวาหายะ ฯ

๑๙. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ วัตติ วัตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สวาหายะ ฯ

๒๐. อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมะสาวัง มะหาพรหมะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อิสีสาวัง มะหาอิสีสาวัง มุนีสาวัง มะหามุนีสาวัง สัปปุริสาวัง มะหาสัปปุริสาวัง พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิวิชชาธะระนังสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิวิชชาธะระนังสาวัง สัพพะโลกาจะริยานังสาวัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ ฯ

๒๑. สาวัง คุณณัง วิชชาพะลัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง นิพพานัง โมกขัง คุยหะกัง ฐานังสีลัง ปัญญานิกขัง ปุญญะภาคยัง ตัปปัง สุขัง สิริรูปัง จะตุวีสะติเสสะนัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สวาหายะ ฯ

๒๒. นะโม พุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ เวทะนากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

๒๓. นะโม พุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ เวทะ- นากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ฯ

๒๔. นะโม ธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ เวทะ- นากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ฯ

๒๕. นะโม ธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ เวทะ- นากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ฯ

๒๖. นะโม สังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโธ เวทะ- นากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะปะริตตัง ฯ

๒๗. นะโม พุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะ ตัสสะ หาโยโมนะ อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อุอะมะ อาวันทา นะโมพุทธายะ นะอะกะติ นิสะระณะ อาระปะขุธัง มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา จบแล ฯ

วิปัสสิต กรวดน้ำ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ ด้วยเดชะบุญแห่งข้าได้สร้าง และสวดยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ขออุทิศส่วนกุศลให้แก่คุณบิดามารดา และทั้ง ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน ผู้มีพระคุณ ญาติกาครูอุปัชฌาย์อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวร พระมหากษัตริย์ และมิตรรักสนิท เพื่อนศาลาสัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้ากรุงพาลี แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย แม่พระ- โพสพ พระยายมราช นายนิริยบาล ทั้งท้าวจัตุโลกะบาล ศิริพุทธอำมาตย์ ชั้นจาตุมะหาราชิกาเบื้องบน จนถึงที่สุดพรหมเบื้องต่ำ ตั้งแต่อเวจีขึ้นมา จนถึงมนุษยโลก โดยรอบสุดขอบจักรวาล อนันตะจักรวาล คุณพระศรี- รัตนตรัย และเทพยดาทั้งหลาย ตลอดทั้งอินทร์ พรหม ยมยักษ์ คนธรรพ์ นาคา ท่านทั้งหลายที่ต้องทุกข์ขอให้พ้นจากทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุข ขอให้ได้สุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยเดชะผลบุญแห่งข้าอุทิศให้ไปนี้ จงเป็นอุปนิสัยปัจจัยให้ถึงพระนิพพานในปัจจุบัน และอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญ ฯ

เจริญอภิณหปัจจเวกขณะ

หันทะ มะยัง อะภิณหะปัจจะเวกขณะปาฐะ ภะณามะ เส

ชะราธัมโมมหิ,	เรามีความแก่เป็นธรรมดา
ชะรัง อะนะตีโต	เราจะล่วงความแก่ไปไม่ได้
พยาธิธัมโมมหิ,	เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา
พยาธิง อะนะตีโต,	เราจะล่วงความเจ็บไข้ไปไม่ได้
มะระณะธัมโมมหิ,	เรามีความตายเป็นธรรมดา
มะระณัง อะนะตีโต,	เราจะล่วงความตายไปไม่ได้
สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว, วินาภาโว,	เราจะละเว้นเป็นต่าง ๆ คือว่าจะพรัดพรากจากของรักของเจริญใจทั้งหลายทั้งปวง
กัมมัสสะโกมหิ,	เราเป็นผู้มีกรรมเป็นของ ๆ ตน
กัมมะทายาโท,	เป็นผู้รับผลของกรรม
กัมมะโยนิ,	เป็นผู้มีกรรมเป็นกำเนิด
กัมมะพันธุ	เป็นผู้มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์
กัมมะปะฏิสะระโณ	เป็นผู้มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย
ยัง กัมมัง กะริสสามิ	เราจักกระทำกรรมอันใดไว้
กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา,	เป็นบุญหรือเป็นบาป
ตัสสะ ทายาโท ภะวิสสามิ,	เราจักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น ๆ.
เอวัง อัมเหหิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง.	เราทั้งหลายพึงพิจารณาอย่างนี้ทุก ๆ วัน ดังนี้

ภารสุตตคาถา

(หันทะ มะยัง ภาระสุตตะคาถาโย ภะณามะ เส.)

ภารา หะเว ปัญจักขันธา,	ขันธ์ทั้งห้า เป็นของหนักเน้อ,
ภาระหาโร จะ ปุคคะโล,	บุคคลแหละ เป็นผู้แบกของหนักพาไป,
ภาราทานัง ทุกขัง โลเก,	การแบกถือของหนัก เป็นความทุกข์ในโลก,
ภาระนิกเขปะนัง สุขัง,	การสลัดของหนัก ทิ้งลงเสีย เป็นความสุข,
นิกขิปิตวา คะรุง ภารัง,	พระอริยเจ้า สลัดทิ้งของหนัก ลงเสียแล้ว,
อัญญัง ภารัง อะนาทิยะ,	ทั้งไม่หยิบฉวยเอาของหนักอันอื่นขึ้นมาอีก,
สะมูลัง ตัณหัง อัพพุยหะ,	ก็เป็นผู้ถอนตัณหาขึ้นได้ กระทั่งราก,
นิจฉาโต ปะรินิพพุโตติ.	เป็นผู้หมดสิ่งปรารถนา ดับสนิท ไม่มีส่วนเหลือ.

เจริญกายคตาสติกัมมัฏฐานโดยสังเขป

อะยัง โข เม กาโย,	กายของเรานี้แล,
อุทธัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา,
อะโธเกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป,
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ,
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ
อัตถิ อิมัสมิง กาเย,	มีอยู่ในกายนี้,
เกสา	ผมทั้งหลาย,
โลมา	ขนทั้งหลาย,
นะขา	เล็บทั้งหลาย,
ทันตา	ฟันทั้งหลาย,
ตะโจ	หนัง,
มังสัง	เนื้อ,
นะหารู	เอ็นทั้งหลาย,
อัฏฐิ	กระดูกทั้งหลาย,

อัฏฐิมิญชัง	เยื่อในกระดูก,
วักกัง	ม้าม,
หะทะยัง	หัวใจ,
ยะกะนัง	ตับ,
กิโลมะกัง	พังผืด.
ปิหะกัง	ไต,
ปัปผาสัง	ปอด,
อันตัง	ไส้ใหญ่,
อันตะคุณัง	สายรัดไส้,
อุทะริยัง	อาหารนอนท้อง,
กะรีสัง	อาหารเก่า,
ปิตตัง	น้ำดี,
เสมหัง	น้ำเสลด,
ปุพโพ	น้ำเหลือง,
โลหิตัง	น้ำเลือด,
เสโท	น้ำเหงื่อ,
เมโท	น้ำมันข้น,
อัสสุ	น้ำตา,
วะสา	น้ำมันเหลว,
เขโฬ	น้ำลาย,
สิงฆาณิกา	น้ำมูก,
ละสิกา	น้ำไขข้อ,
มุตตัง	น้ำมูตร,
มัตถะเก มัตถะลุงคัง,	เยื่อมันสมองในกะโหลกศีรษะ,
เอวะมะยัง เม กาโย,	กายของเรานี้แล,
อุทธัง ปาทะตะลา,	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา,
อะโธ เกสะมัตถะกา,	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป,
ตะจะปะริยันโต,	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ,
ปูโร นานัปปะการัสสะอะสุจิโน,	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่าง ๆ อย่างนี้แล

คาถาเงินล้าน

(ตั้ง นะโม ๓ จบ)

นาสังสิโม
พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ (คาถาปัดอุปสรรค)
พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุ เม (คาถาเงินแสน)
มหาปุญโญ มหาลาโภ ภะวันตุ เม– (คาถาลาภไม่ขาดสาย)
มิเตพาหุหะติ (คาถาเงินล้าน)
พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ/วิระทะโย วิระโคนายัง
วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ
มานีมานะ พุทธัสสะ สวาโหม (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)
สัมปะติจฉามิ (คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)
เพ็งๆ พาๆ หาๆ ฤๆๆ

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด)

ของขวัญปีใหม่จาก **พระราชพรหมยาน**
วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

อุทิศก่อนนอน

ด้วยบุญกรรมที่ข้าพเจ้าได้กระทำมาวันนี้ ขออุทิศให้บิดามารดาและผู้มีพระคุณทุกท่าน ให้สรรพสัตว์ทุกชีวิต ให้เจ้ากรรมนายเวรทุกตัวตน ให้เทพเจ้าทุกชั้นฟ้า

ข้าพเจ้าขออธิษฐานว่า บุญบารมีใด ๆ ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมา ตั้งแต่ต้นจนถึงวันนี้ ขอจงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าอย่าทำความชั่ว กระทำแต่ความดี พยายามทำดวงจิตให้หมดจดจากเครื่องเศร้าหมองขอให้ห่างไกลจากคนชั่ว ได้สมาคมคบกับคนดีมีศีลธรรม ขอให้ข้าพเจ้าตั้งอยู่ในความไม่ประมาทขยันหมั่นสร้างบารมีสิบ จนเข้าถึงพระนิพพานเทอญ

พระคาถากรวดน้ำ

ข้าพเจ้าขออุทิศหมาย	ส่วนบุญจ่ายให้ทุกคน	ขออำนาจพระทศพล
ผู้สิ้นกิเลสและราคะ	ขอเดชะนุภาพยิ่ง	บำรุงสิ่งพระศาสนา
ทำทานศีลภาวนา	บุญกิริยาวัตถุนั้น	ส่วนบุญที่ตัวข้า
ได้ทำมาทุกสิ่งอัน	ขอแผ่ผลกุศลพลัน	ไปถึงท่านผู้มารดา
อีกทั้งปิตุเรศ	บังเกิดเกตุเหนือเกศา	ได้บำรุงเลี้ยงลูกมา
พระคุณท่านหาไหนปาน	ส่วนบุญที่ข้าทำ	ขอจงนำส่งข่าวสาร
ให้เป็นสุขสำราญ	อยู่สถานที่ใดใด	สำเร็จกิจประโยชน์มา
ที่ตัวข้าจำนงค์ไป	ถึงบิดาและมารดร	แต่ก่อนไร
เกิดชาติไหนให้ทุกคน	ทั้งอาจารย์บรรหารเหตุ	แน่นิเทศให้ได้ผล
บรรดาญาติทุก ๆ คน	ถึงไม่ใช่ญาติก็เหมือนกัน	ที่เกิดแก่แลไข้ตาย
ข้ามุ่งหมายให้ทั้งนั้น	จักรวารทั้งหมื่นพัน	ทั่วถึงกันทุกคนไป
ทั้งพระอินทร์และพรหมมาร	ทั้งพระกาฬผู้เกรียงไกร	ท้าวเวสสุวรรณอันเป็นใหญ่
ท้าวจัตุโลกะบาล	นายนิยบาล	เทพบุตรเทพธิดา
ทั้งพระยายมราช	ทั้งเทวาทุกสถาน	จงมารับผลกุศลทาน
เหมือนยังท่านได้ทำเอง	จะปรารถนาสิ่งอันใด	ขอให้ได้จงเหมาะเหม็ง
ประการหนึ่งข้าพึงเกรง	ถึงเวรกรรมที่ทำมา	ข้าขออนุญาตโหสิขาดส่วนเวลา
เราทำท่านท่านทำมา	ขอเลิกแล้วเป็นแคล้วกัน	ในระยะหนึ่งข้าขอผล
ส่วนกุศลทุกสิ่งอัน	จงมารักษาตัวข้าพลัน	ให้คุ้มกันสิ่งโพยภัย
เกิดชาติไหนไหน	ขอให้ได้สุข	อย่ามีทุกข์ทุกชาติไป
โลภ โกรธ หลงนี้จงไกล	ขอกลับใกล้พระศาสนา	กว่าจะถึงพระนิพพาน
จงสำราญทุกชาติมา	ส่วนบุญที่ทำมา	จงประสิทธิ์ฤทธิแรง
ศรัทธาอันกล้าแข็ง	ฤทธิแรงทุกชาติไป	ทุกข์โศกและโรคภัย
ขอให้ไกลจากสันดาน	ขอถึงซึ่งพระนิพพาน	นะปัจจะโย โหตุ ฯ

ตั้งนะโม ๓ จบ

พระบรมสารีริกธาตุ

อะเนกะกัปเป กุสะเล จินิตตะวา โลกานุกัมเปยะ มะ เนกะทุกขัง
อุสาหะยิตตะวา จะ สุจิระการัง พุทธัตตะภาวัง สะกะลัง อะคัญฉิ
เอวัญจะ กัตตะวาภะคะวา ทะยะลุ ทุกขา ปะโมเจฐะ อิเจ จะอัมเห
ทัสเสถะโน ปาฏิหิรัง สุวิมหัง เฉทาขะ กังขัง สะกะลัง ชะนัสสะ
กาเถนะ รัญญา กะถิตันตุ ยังยัง ดังดัง อะขีลัง วิตะถัง ตะถังเจ
พุทธานะ กะถา วิตะถา ตะถาเจ ทัสเสถะ วิมหัง นะยะนัสสะ โนปิ ฯ

พระบรมธาตุ

วัชชะตัคเค ปาณุเปตัง พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สะระณังคะโต สะมิมหันตา ภันนะมุตมา จะมัชฌิมา ภินนะตันทุลา ขุททะกาสาสะปะมัตตา เอวังธาตุโย สัพพัญฐา เน อาคัจฉันตุ สีเสเม ปัตตันตุ ฯ

วิธีอัญเชิญ

หาขันสัมฤทธิ์ใส่น้ำบริสุทธิ์ลอยดอกมะลิ ตั้งไว้ที่บูชาปูด้วยผ้าขาวสะอาด และบริกรรมพระคาถาด้วยความบริสุทธิ์กาย บริสุทธิ์ใจและวาจาใจตั้งมั่นเป็นสมาธิ บริกรรมทุกวันๆละ ๑๕– ๓๐ นาที จะเห็นผลใน ๓ สัปดาห์ คือจะมีพระธาตุเสด็จลงมากันขัน (ข้อสำคัญต้องมีศีลบริสุทธิ์)

พระพุทธเจ้าห้ามทุกข์ (หลวงปู่ธรรมชัย)

(นะโม 3 จบ)

พุทธัง ธัมมัง สังฆัง จาติกันตัง มะระณะกัน ปาณาติกัน สารพัดกันก้น พุทธัง อะระหังจังงัง ภาเว สัมปะติจฉามิ เมสัมมุขา สัพพาหะระติ เตสัมมุขา อิอะระนัง อะระหัง กุสลาธัมมา สัมพุทโธ ทุสะนะโส นะโมพุทธายะ

(กันอาหวรแสลงและอาถรรพณ์. ป้องกันตัว. เสก. ทำน้ำมนต์. กันคุณไสย์ฯ)

คำแผ่เมตตาไปตามทิศทั้ง ๑๐

ปุรัตถิมายะ ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศตะวันออก / จงมีความสุขเถิด /

อาคะเณยะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ / จงมีความสุขเถิด /

ทักขิณายะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศใต้ / จงมีความสุขเถิด /

หรดียะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ / จงมีความสุขเถิด /

ปัจฉิมายะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศตะวันตก / จงมีความสุขเถิด /

พายัพพะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ / จงมีความสุขเถิด /

อุตตะรายะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศเหนือ / จงมีความสุขเถิด /

อีสานะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ / จงมีความสุขเถิด /

เหฏฐิมายะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศเบื้องต่ำ / จงมีความสุขเถิด /

อุปะริมายะ / ทิสายะ / สัพเพ สัตตา / สุขี โหนตุ /

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย / อยู่ทางทิศเบื้องสูง / จงมีความสุขเถิด / อย่ามีเวรภัย / ซึ่งกันและกันเลย /

คำมอบความสุขให้กับตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้า, จงมีความสุขเถิด,

อะหัง นิททุกโข โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้า, ปราศจากความทุกข์เถิด,

อะหัง อะโรโค โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้า, ปราศจากโรคภัยเถิด,

อะหัง อะเวโร โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้า, ปราศจากเวรภัยเถิด,

อะหัง อัพพะยา ปัชโฌ โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้า, ปราศจากความพยาบาทเบียดเบียนเถิด

อะหัง อะนีโฆ โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้า, ปราศจากความลำบากกายลำบากใจเถิด

อะหัง สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ,

รักษาตนของข้าพเจ้า, ให้มีความสุขเถิด,

บีตหูซ้ายขวา บีตตาสองข้าง
บีตปากเสียบ้าง จะนั่งนอนสบาย

อุททิสสนาธิฏฐานคาถา

(หันทะ มะยัง อุททิสสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะ เส.)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้อุทิศให้,
อุปัชฌายา คุณุตตะรา,	อุปัชฌาย์ผู้เลิศคุณ,
อาจาริยูปะการา จะ,	แลอาจารย์ผู้เกื้อหนุน,
มาตาปิตา จะ ญาตะกา,	ทั้งพ่อแม่แลปวงญาติ,
สุริโย จันทิมา ราชา,	สูรย์จันทร์แลราชา,
คุณะวันตา นะราปิ จะ,	ผู้ทรงคุณหรือสูงชาติ,
พรัหมะมารา จะ อินทา จะ,	พรหมมารและอินทราช,
โลกะปาลา จะ เทวะตา,	ทั้งทวยเทพและโลกบาล,
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ,	ยมราชมนุษย์มิตร,
มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ,	ผู้เป็นกลาง ผู้จองผลาญ,
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ,	ขอให้เป็นสุขศานติ์ทุกทั่วหน้าอย่าทุกข์ทน,
ปุญญานิ ปะกะตานิ เม,	บุญผองที่ข้าฯ ทำจงช่วยอำนวยศุภผล,
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ,	ให้สุขสามอย่างล้น,
ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตัง,	ให้ลุถึงนิพพานพลัน,
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ,	ด้วยบุญนี้ที่เราทำ,
อิมินา อุททิเสนะ จะ,	แลอุทิศให้ปวงสัตว์,
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ,	เราพลันได้ซึ่งการตัด,
ตัณหุปาทานะเฉทะนัง,	ตัวตัณหาอุปาทาน,

เย สันตาเน หินา ธัมมา,	สิ่งชั่วในดวงใจ,
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง,	กว่าเราจะถึงนิพพาน,
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ,	มลายสิ้นจากสันดาน,
ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว,	ทุก ๆ ภพที่เราเกิด,
อุชุจิตตัง สะติปัญญา,	มีจิตตรงและสติทั้งปัญญาอันประเสริฐ,
สัลเลโข วิริยัมหินา,	พร้อมทั้งความเพียรเลิศ เป็นเครื่องขูดกิเลสหาย,
มารา ละภันตุ โนกาสัง,	โอกาสอย่าพึงมีแก่หมู่มารสิ้นทั้งหลาย,
กาตุญจะ วิริเยสุ เม,	เป็นช่องประทุษร้ายทำลายล้างความเพียรจม,
พุทธาทิปะวะโร นาโถ,	พระพุทธผู้บวรนาถ,
ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม,	พระธรรมที่พึ่งอุดม,
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ,	พระปัจเจกะพุทธะสม,
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง,	พบพระสงฆ์ที่พึ่งผยอง,
เตโสตตะมานุภาเวนะ,	ด้วยอานุภาพนั้น,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา,	ขอหมู่มารอย่าได้ช่อง,
ทะสะ ปุญญานุภาเวนะ,	ด้วยเดชบุญทั้งสิบป้อง,
มาโรกาสัง ละภันตุ มา.	อย่าเปิดโอกาสแก่มารเทอญ.

คำลาสิกขา

สิกขัง ปัจจักขามิ คิหีติ มัง ธาเรถะ

ข้าพเจ้าลาสิกขา ท่านทั้งหลายจงจำข้าพเจ้าไว้ว่า เป็นคฤหัสถ์

อนุโมทนาวิธี

(ผู้เป็นประธานเริ่มต้น)

ยะถา วาริวะหา ปูรา ปะริปูเรนติ สาคะรัง
เอวะเมวะ อิโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ
อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ขิปปะเมวะ สะมิชฌะตุ
สัพเพ ปูเรนตุ สังกัปปา จันโท ปัณณะระโส ยะถา
มะณิ โชติระโส ยะถา ฯ

(รับพร้อมกัน)

สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ ฯ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ฯ

มงคลจักรวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัพพะธัมมานุภาเวนะ สัพพะสังฆานุภาเวนะ พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนัง ติณณัง ระตะนานัง อานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ ปิฏะกัตตะยานุภาเวนะ ชินะสาวะกานุภาเวนะ สัพเพ เต โรคา สัพเพ เต ภะยา สัพเพ เต อันตะรายา สัพเพ เต อุปัททะวา สัพเพ เต ทุนนิมิตตา สัพเพ เต อะวะมังคะลา วินัสสันตุ อายุวัฑฒะโก ธะนะวัฑฒะโก สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทา ฯ

ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา สัตตุ จุปัททะวา
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ จะ เตชะสา
ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง โสตถิ ภาค์ยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายู จะ ชีวะสิทธี ภะวันตุ เต ฯ

มงคลจักรวาฬน้อย (ย่อ)

ระตะนัตตะยานุภาเวนะ ระตะนัตตะยะเตชะสา
ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา สัตตุ จุปัททะวา
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต
ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง โสตถิ ภาค์ยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายู จะ ชีวะสิทธี ภะวันตุ เต ฯ

เกณิยานุโมทะนาคาถา

อัคคิหุตตัง มุขา ยัญญา สาวิตติ ฉันทะโส มุขัง
ราชา มุขัง มะนุสสานัง นะทีนัง สาคะโร มุขัง
นักขัตตานัง มุขัง จันโท อาทิจโจ ตะปะตัง มุขัง
ปุญญะมากังขะมานานัง สังโฆ เว ยะชะตัง มุขัง ฯ
ภะณิสสามะ มะยัง คาถา กาละทานัปปะทีปิกา
เอตา สุณันตุ สักกัจจัง ทายะกา ปุญญะกามิโน ฯ

หมายเหตุ
ไหว้พระพุทธ ระวังจะสะดุดทองคำ
ไหว้พระธรรม ระวังจะขยำเอาใบลาน
ไหว้พระสงฆ์ ระวังจะถูกลูกชาวบ้าน

กาละทานะสุตตะคาถา

กาเล ทะทันติ สะปัญญา วะทัญญู วีตะมัจฉะรา
กาเลนะ ทินนัง อะริเยสุ อุชุภูเตสุ ตาทิสุ
วิปปะสันนะมะนา ตัสสะ วิปุลา โหติ ทักขิณา
เย ตัตถะ อะนุโมทันติ เวยยาวัจจัง กะโรนติ วา
นะ เตนะ ทักขิณา โอนา เตปิ ปุญญัสสะ ภาคิโน
ตัส์มา ทะเท อัปปะฏิวานะจิตโต ยัตถะ ทินนัง มะหัปผะลัง
ปุญญานิ ปะระโลกัส์มิง ปะติฏฐา โหนติ ปาณินันติ ฯ

โภชะนะทานานุโมทะนาคาถา

อายุโท พะละโท ธีโร วัณณะโท ปะฏิภาณะโท
สุขัสสะ ทาตา เมธาวี สุขัง โส อะธิคัจฉะติ
อายุง ทัต๎วา พะลัง วัณณัง สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท
ทีฆายุ ยะสะวา โหติ ยัตถะ ยัตถูปะปัชชะตีติ ฯ

อาฏานาฏิยะปะริตตัง (ย่อ)

สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะ ฯ
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ฯ

เทวะตาทิสสะทักขิณานุโมทะนาคาถา

ยัส๎มิง ปะเทเส กัปเปติ วาสัง ปัณฑิตะชาติโย
สีละวันเตตถะ โภเชต๎วา สัญญะเต พรัหมะจาริโน
ยา ตัตถะ เทวะตา อาสุง ตาสัง ทักขิณะมาทิเส
ตา ปูชิตา ปูชะยันติ มานิตา มานะยันติ นัง
ตะโต นัง อะนุกัมปันติ มาตา ปุตตังวะ โอระสัง
เทวะตานุกัมปิโต โปโส สะทา ภัท๎รานิ ปัสสะติ ฯ

ติโรกุฑฑะกัณฑะปัจฉิมภาค

อะทาสิ เม อะกาสิ เม ญาติมิตตา สะขา จะ เม
เปตานัง ทักขิณัง ทัชชา ปุพเพ กะตะมะนุสสะรัง
นะ หิ รุณณัง วา โสโก วา ยา วัญญา ปะริเทวะนา
นะ ตัง เปตานะมัตถายะ เอวัง ติฏฐันติ ญาตะโย
อะยัญจะ โข ทักขิณา ทินนา สังฆัมหิ สุปะติฏฐิตา
ทีฆะรัตตัง หิตายัสสะ ฐานะโส อุปะกัปปะติ
โส ญาติธัมโม จะ อะยัง นิทัสสิโต
เปตานะ ปูชา จะ กะตา อุฬารา
พะลัญจะ ภิกขูนะมะนุปปะทินนัง
ตุมเหหิ ปุญญัง ปะสุตัง อะนัปปะกันติ ฯ

อัคคัปปะสาทะสุตตะคาถา

อัคคะโต เว ปะสันนานัง อัคคัง ธัมมัง วิชานะตัง
อัคเค พุทเธ ปะสันนานัง ทักขิเณยเย อะนุตตะเร
อัคเค ธัมเม ปะสันนานัง วิราคูปะสะเม สุเข
อัคเค สังเฆ ปะสันนานัง ปุญญักเขตเต อะนุตตะเร
อัคคัสมิง ทานัง ทะทะตัง อัคคัง ปุญญัง ปะวัฑฒะติ
อัคคัง อายุ จะ วัณโณ จะ ยะโส กิตติ สุขัง พะลัง
อัคคัสสะ ทาตา เมธาวี อัคคะธัมมะสะมาหิโต
เทวะภูโต มะนุสโส วา อัคคัปปัตโต ปะโมทะตีติ ฯ

พิธีรักษาศีลอุโบสถ

เมื่อพร้อมเพรียงกันแล้วทุกฝ่าย พึงกล่าวคำบูชาพระรัตนตรัยว่า **ยะมะหัง สัมมาสัมพุทธัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะโต** (หญิงว่า คะตา) พระผู้มีพระภาค, พระองค์ตรัสรู้ดีแล้วโดยชอบพระองค์ใด, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง

อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ภะคะวันตัง, อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งพระผู้มีพระภาคนั้น, ด้วยเครื่องสักการะอันนี้.

ยะมะหัง สวากขาตัง, ธัมมัง สะระณัง คะโต (หญิงว่า คะตา) พระธรรมที่พระผู้มีพระภาค, พระองค์ตรัสไว้ดีแล้วสิ่งใด, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่า เป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง

อิมินา สักกาเรนะ, ตัง ธัมมัง, อภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งพระธรรมนั้น, ด้วยเครื่องสักการะอันนี้.

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง, สังฆัง สะระณัง คะโต (หญิงว่า คะตา) พระสงฆ์ที่ท่านเป็นผู้ปฏิบัติดีแล้วหมู่ใด, ข้าพเจ้าถึงแล้วว่า, เป็นที่พึ่งกำจัดภัยจริง

อิมินา สักกาเรนะ, ตัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชา, ซึ่งพระสงฆ์หมู่นั้น, ด้วยเครื่องสักการะอันนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ (กราบ)

ต่อจากนี้ หัวหน้าอุบาสกหรืออุบาสิกาถึงคุกเข่าประณมมือประกาศองค์อุโบสถ ทั้งคำบาลีและคำไทย ดังนี้

อัชชะ โภนโต ปักขัสสะ อัฏฐะมีทิวะโส (ถ้าวันพระ ๑๕ ค่ำว่า ปัณณะระสีทิวะโส ๑๔ ค่ำว่า จาตุตทะสีทิวะโส) เอวะรูโป โข โภนโต ทิวะโส พุทเธนะ ภะคะวะตา ปัญญัตตัสสะ ธัมมัสสะวะ นัสสะ เจวะ ตะทัตถายะ อุปาสะกะ อุปาสิกานัง อุโปสะถัสสะ จะ กาโล โหติ หันทะ มะยัง โภนโต สัพเพ อิธะ สะมาคะตา ตัสสะ ภะคะวะ โต ธัมมานุธัมมะปะฏิปัตติยา ปูชะนัตถายะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง อุปะวะสิสสามาติ กาละปะริจเฉทัง กัตวา ตังตัง เวระมะณิง อารัมมะณัง กะริตวา อะวิกขิตตะจิตตา หุตวา สักกัจจัง อุโปสะถัง สะมาทิเยยยามะ อีทิสัง หิ อุโปสะถัง สัมปัตตานัง อัมหากัง ชีวิตัง มา นิรัตถะกัง โหตุฯ

คำแปล

ขอประกาศเริ่มเรื่องความที่จะสมาทานรักษาอุโบสถ อันพร้อมไปด้วยองค์แปดประการ ให้สาธุชนที่ได้ตั้งจิตสมาทานทราบทั่วกันก่อน แต่สมาทาน ณ บัดนี้ ด้วยวันนี้เป็นวันอัฏฐมีดิถีที่แปด (ถ้าวันพระ ๑๕ ค่ำว่า วันปัณณะระสีดิถีที่สิบห้า ๑๔ ค่ำว่า วันจาตุตทะสีดิถีที่สิบสี่) แห่งปักษ์มาถึงแล้ว ก็แหละวันเช่นนี้ เป็นกาลที่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงบัญญัติตั้งไว้ให้ประชุมกันฟังธรรม และเป็นกาลที่จะรักษาอุโบสถ ของอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย เพื่อประโยชน์แก่การฟังธรรมนั้นด้วย เชิญเถิดเราทั้งหลายทั้งปวงที่ได้มาประชุมพร้อมกัน ณ ที่นี้ พึงกำหนดกาลว่าจะรักษาอุโบสถตลอดวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง แล้วพึงทำความเว้นโทษนั้น ๆ เป็นอามรณ์

- เว้นจากฆ่าสัตว์ ๑
- เว้นจากลักฉ้อสิ่งที่เจ้าของเขาไม่ให้ ๑
- เว้นจากประพฤติกรรมที่เป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์

- เว้นจากเจรจาคำเท็จล่อลวงผู้อื่น ๑
- เว้นจากดื่มสุราเมรัยอันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความประมาท ๑
- เว้นจากบริโภคอาหาร ตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์เที่ยงไปแล้ว จนถึงเวลาอรุณขึ้นมาใหม่ ๑
- เว้นจากฟ้อนรำขับร้องและประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ แต่บรรดาที่เป็นข้าศึกแก่บุญกุศลทั้งสิ้น และทัดทรงประดับตกแต่งร่างกายด้วยดอกไม้ของหอม เครื่องประดับเครื่องทาเครื่องย้อม ผัดผิวทำกายให้วิจิตรงดงามต่าง ๆ อันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความกำหนัดยินดี ๑
- เว้นจากนั่งนอนเหนือเตียงตั่งม้าที่มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่งที่นอนใหญ่ ภายในมีนุ่นและสำลี และเครื่องปูลาดที่วิจิตรด้วยเงินและทองต่าง ๆ ๑

อย่าให้มีจิตฟุ้งซ่านส่งไปอื่น พึงสมาทานเอาองค์อุโบสถทั้งแปดประการโดยเคารพ เพื่อจะบูชาสมเด็จ พระผู้มีพระภาค พระพุทธเจ้านั้น ด้วยธรรมานุธรรมะปฏิปัติตามกำลังของคฤหัสถ์ทั้งหลาย ชีวิตของเราท่านทั้งหลายที่ได้ดำรงมาถึงวันอุโบสถเข้าเช่นนี้แล้ว อย่าพึงยังชีวิตร่างกายซึ่งเป็นที่รัก ให้ตกล่วงไปเปล่าปราศจากประโยชน์นั้นเลยฯ

(เมื่อหัวหน้าประกาศจบแล้ว พระสงฆ์ผู้แสดงธรรมชั้นนั่งบนธรรมมาสน์ อุบาสกอุบาสิกาพึงนั่งคุกเข่ากราบพร้อมกัน ๓ ครั้ง แล้วกล่าวคำอารธนาอุโบสถศีลพร้อมกัน ว่าดังนี้)

มะยัง ภันเต **ติสะระเณนะ สะหะ**

อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง **อุโปสะถัง ยาจามะ** (ว่า ๓ จบ)

ต่อนี้ คอยตั้งใจรับสรณคมน์และศีลโดยเคารพ คือประณมมือว่าตามคำที่พระสงฆ์บอกเป็นตอน ๆ ว่า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ว่า ๓ จบ)

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

เมื่อพระสงฆ์ว่า ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง พึงรับพร้อมกัน ว่า อามะ ภันเต

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๓. อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อิมัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง, พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง, อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ. (หยุดรับเพียงเท่านี้) ตอนนี้พระสงฆ์ว่า อิมานิ อัฏฐะ สิกขาปะทานิ อุโปสะถะวะเสนะ มะสะสิกริตวา สาธุกัง อัปปะมาเทนะ รักขิตัพพานิ (พึงรับพร้อมกันว่า) อามะ ภันเต (พระสงฆ์ว่าต่อ)

สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะ สัมปะทา
สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัสมา สีลัง วิโสธะเยฯ

พึงกราบพร้อมกัน ๓ ครั้ง ต่อนี้นั่งราบพับเพียบประนมมือ

การรับประเคนมีองค์ ๕

การรับประเคนที่ใช้ได้ ต้องประกอบด้วยองค์ ๕ คือ:-

๑. ของนั้นไม่ใหญ่ หรือหนักเกินไป พอคนมีกำลังปานกลางยกได้
๒. ผู้ประเคนอยู่ในหัตถบาส คือถ้านั่งห่าง ๑ ศอก หรือเลยกำหนดนี้เล็กน้อย แต่น้อมเข้ามาให้อวัยวะส่วนบน คือศีรษะอยู่ในหัตถบาสก็ใช้ได้ ถ้ายืน ห่าง ๑ ศอกครึ่ง ถึง ๒ ศอก, น้อมเข้ามาจะได้หัตถบาสพอดี
๓. เวลาถวาย ต้องน้อมเข้ามาพอเหมาะพองาม ถ้าใกล้เกินไปจะขาดองค์น้อมถวาย
๔. ผู้ถวาย เป็นเทวดาก็ตาม มนุษย์ก็ตาม เดรัจฉานก็ตาม
๕. ภิกษุรับประเคนของนั้นด้วยกาย (มือ) หรือของเนื่องด้วยกาย เช่น บาตร, ผ้า เป็นต้น

ถ้าผิดจากองค์ ๕ นี้แล้ว การรับประเคนนั้นถือว่าใช้ไม่ได้ ของกินของดื่มทุกอย่างต้องรับประเคน (เว้นแต่น้ำดื่มบริสุทธิ์และของใช้ภายนอก ไม่ต้องรับประเคนก็ได้)

คำอาราธนา บูชา ภาวนา ถวาย

(ก่อนอาราธนา บูชา ภาวนา ถวาย ต้องภาวนาด้วย นะโม ๓ จบก่อนเสมอ)

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง ปูเชมิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง ปูเชมิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง ปูเชมิ

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ
ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

หมายเหตุ ถ้าศีล ๘ เปลี่ยน ปัญจะ เป็น อัฏฐะ

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ทุกขะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ภะยะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ โรคะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

คำอาราธนาธรรม

พรัหมา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ
กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง ฯ

คำถวายสังฆทานอุทิศ

อิมานิ มะยัง ภันเต, มะตะกะ ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, มะตะกะ ภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัญเจวะ, มาตา ปิตุนัง, ญาตะกานัง, กาละกะตานัง, ฑีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งมะตะกะ-ภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งมะตะกะ-ภัตตาหาร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่มารดาบิดา และญาติทั้งหลาย ที่ทำกาละล่วงลับไปแล้วด้วย แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง ภันเต, สะปะริวารัง, กะฐินะจีวะระทุสสัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ อิมัง, สะปะริวารัง, กะฐินะจีวะระทุสสัง, ปะฏิคคัณหาตุ, ปะฏิคคะเหต์วา จะ, อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง, อัตถะระตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ,ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระสงฆ์ ของพระสงฆ์จงรับ ผ้ากฐินจีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย รับแล้ว จงกรานกฐิน ด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำชักผ้าป่า

อิมัง ปังสุกูละจีวะรัง อัสสามิกัง มัยหัง ปาปุณาติฯ

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง ภันเต, พุทธรูปัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, อายะติงสาสะนัสสะ, อะติโรจะนายะ, จะ ถาวะรายะ จะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง พุทธรูปัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ,

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งพระพุทธรูปนี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อความรุ่งเรือง และเพื่อความถาวรแห่งพระศาสนาต่อไป ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งพระพุทธรูปนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้งกาลนาน เทอญฯ

คำอธิษฐานเมื่อจบของถวายพระสงฆ์

สุทินนัง วะตะ เม ทานัง อาสะวักขะยาวะหัง นิพพานัง โหตุ เม อะนาคะเต กาเลฯ

คำจบขันข้าวใส่บาตร

ข้าวของข้าพเจ้า ขาวดังดอกบัว ยกขึ้นเหนือหัว ถวายแด่พระสงฆ์ จิตใจจำนงค์ ตรงต่อพระนิพพาน นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ ฯ

คำจบเงินทำบุญ

ทรัพย์ของข้าพเจ้า ได้มาโดยบริสุทธิ์ ขอบูชาพระพุทธ บูชาพระธรรม บูชาพระสงฆ์ จิตใจจำนงค์ ตรงต่อพระนิพพาน ขอให้ถึงเมืองแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอาริย์ ในอนาคตกาลโน้น เทอญ ฯ

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สูปะพยัญชะนะสัมปันนัง สาลีนัง โภชะนานัง (โอทะนัง) อุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ ฯ

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลา ยาจามิ ฯ

คำภาวนาเวลาก่อพระเจดีย์ทราย

อิมัง วาลุคัญเจติยัง อะธิษฐามิ ฯ

คำลากลับบ้าน

หันทะทานิ มะยัง ภันเต อาปุจฉามะ พะหุกิจจา มะยัง พะหุกะระณียา ฯ

พระสงฆ์รับลากล่าวคำว่า "ยัสสะทานิ ตุมเห กาลัง มัญญะถะ"

ผู้ลาพึงรับพร้อมกันว่า "สาธุ ภันเต" แล้วกราบ ๓ ครั้ง

คำภาวนาเวลาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสัง มะยา มะริตตัพพัง

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

(แบบที่ ๑) กายะกัมมัง วะจีกัมมัง มะโนกัมมัง อะโหสิกัมมัง สัพพะปาปัง วินัสสะตุฯ

(แบบที่ ๒) อิทัง มะตะกะสะรีรัง อุทะกัง วิยะ สัญจิตัง อะโหสิกัมมัง

คำภาวนาเวลาทอดผ้าหน้าศพ

นามะ รูปัง อะนิจจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

คำภาวนาเวลาจุดศพ

(แบบที่ ๑) อะสุจิ อะสุภัง กัมมัฏฐานัง ภาเวติ

(แบบที่ ๒) จุติ จุตัง อะระหัง จุติ

(แบบที่ ๓) อะยัมปิ โข เม กาโย เอวัง ภาวี เอวัง ธัมโม เอวัง อะนะตีโตฯ

บังสุกุลตาย

อะนิจจา วะตะ สังขารา อุปปาทะวะยะธัมมิโน

อุปปัชชิต์วา นิรุชฌันติ เตสัง วูปะสะโม สุโขฯ

บังสุกุลเป็น

อะจิรัง วะตะยัง กาโย ปะฐะวิง อะธิเสสสะติ

ฉุฑโฑ อะเปตะวิญาโณ นิรัตถังวะ กะลิงคะรัง

ไฟริษยา

ริษยา เพราะเขาดี ทนไม่ได้
ริษยา เพราะน้ำใจ ไม่เกื้อหนุน
ริษยา เพราะอาฆาต ขาดการุณ
ริษยา เพราะขาดบุญ ขุนเมตตา

ริษยา พาจิต คิดแตวน
ริษยา แรงดุน ทุนอิจฉา
ริษยา พาจิต คิดมารยา
ริษยา สารพัน มันทำลาย

ริษยา พาใจ ให้โสโครก
ริษยา ทำโลก ให้ฉิบหาย
ริษยา พาจิตคน วนวุ่นวาย
ริษยา คือมารร้าย ทำลายคน

ริษยา พาเหตุ ให้เกิดทุกข์
ริษยา ไม่มีสุข ทุกแห่งหน
ริษยา เขาเร่าร้อน นอนเผาตน
ริษยา มืดมน กังวลใจ

ริษยา ไม่เคยให้ ใครมีสุข
ริษยา มีแต่ทุกข์ ทุกสมัย
ริษยา มีแต่ทาง สร้างบรรลัย
ริษยา คือไฟ เผาใจตัว

(จาก วารสารสามมุข เล่มที่ ๑๔๙

ระเบียบการขอบวช

เมื่อมีความประสงค์จะขอบวช ต้องเตรียมเครื่องใช้ดังต่อไปนี้ให้พร้อมก่อน คือ

เครื่องใช้	พราหมณ์ศิณี (ไม่โกนศีรษะ)	ศีลชี (โกนศีรษะ)
๑. เสื้อชั้นในขาว (จำนวน ๒ ตัว)	แบบธรรมดา	แบบพาดทางแขนซ้ายแขนเดียว
๒. เสื้อชั้นนอกขาว (จำนวน ๒ ตัว)	แบบธรรมดา	แบบแขนยาว ๓ ส่วน ต่อแขน, คอบัว, ติดกระดุม ๕ เม็ด ไม่ตีเกล็ด (มีกระเป๋าหรือไม่มีก็ได้)
๓. ชุดชั้นในขาว (กางเกง–ปะติ–โก๊ต–จำนวนตามความจำเป็น)	แบบธรรมดา	แบบธรรมดา
๔. ผ้าถุงขาว (จำนวน ๒ ถุง)	แบบธรรมดา	แบบธรรมดา
๕. ผ้าถุงดำ (จำนวน ๒ ถุง)	แบบธรรมดา (ใช้นุ่งเวลาทำงานโยธา)	แบบธรรมดา (ใช้นุ่งเวลาทำงานโยธา)
๖. เข็มขัดขาว (จำนวน ๑ เส้น)	แบบธรรมดาไม่มีลวดลาย ไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป	แบบธรรมดาไม่มีลวดลาย ไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป
๗. ผ้าสไบขาว (จำนวน ๑ ผืน)	แบบผ้าหน้าแคบยาวประมาณ ๑.๕๐ ม. (ใช้พับห่มแบบสไบเฉียง)	แบบผ้าหน้ากว้างยาวประมาณ ๑.๕๐ ม.– ๑.๗๕ ม. (ใช้ห่มคลุมได้)

การฝากตัวเพื่อขอบวช

เมื่อเตรียมเครื่องใช้เรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว จึงนำดอกไม้ธูปเทียนเข้าไปหาเจ้าอาวาส (หลวงพ่อ) แจ้งความประสงค์ที่จะขอบวช ท่านจะส่งมอบตัวต่อหัวหน้าอุบาสิกาต่อไป เมื่อหัวหน้าอุบาสิการับมอบตัวจากหลวงพ่อมาแล้ว ก็จะได้จัดการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ให้

๑. จัดหาเครื่องนอน (มุ้ง–หมอน–ผ้าห่ม–เสื่อ) และที่พักให้

๒. ลงทะเบียนประวัติ

๓. นำเข้ารับศีล (๕ หรือ ๘) ในเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. เมื่อรับศีลแล้วจึงเปลี่ยนสภาพเป็น พราหมณ์ศินี (ไม่โกนศีรษะ)

๔. หัวหน้าฯ จะเป็นผู้ดูแลความเป็นอยู่และทุกข์สุขโดยใกล้ชิดพร้อมทั้งชี้แนะระเบียบข้อวัตรปฏิบัติต่าง ๆ อันนักบวชที่ดีทั้งหลายจะต้องพึงปฏิบัติ รวมทั้งการนำลงทำวัตรสวดมนต์

๕. เมื่ออยู่ครบ ๓ คืนแล้ว หรือเมื่อหัวหน้าฯ เห็นสมควรว่าจะบวชต่อไปได้เพราะรู้ข้อวัตรปฏิบัติและระเบียบพอสมควรแล้ว ก็จะได้นำเข้ารับศีล ๘ ต่อหลวงพ่ออีกครั้งหนึ่ง เมื่อรับศีลแล้วก็จะเปลี่ยนสภาพเป็นแม่ชี (โกนศีรษะ) หรือเรียกชื่อรวม ๆ ว่า อุบาสิกา ต่อไป

๖. อุบาสิกาต้องเชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอน และรวมทั้งการแบ่งมอบงานให้ทำเป็นส่วนรวมของสำนักฯ จากหัวหน้าฯ โดยเคร่งครัดและโดยเคารพ เมื่อมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นต้องขอคำแนะนำแก้ไขจากหัวหน้าฯ เพียงผู้เดียวเท่านั้น

๗. เมื่อมีกิจจำเป็นจะต้องลาออกไปทำนอกสำนักฯ ต้องขออนุญาตแล้วจึงจะออกไปได้ และต้องกลับมาตามกำหนดที่ขอลาไว้

๘. ต้องเคารพเชื่อฟังคำแนะนำในสิ่งที่ชอบที่ควรตามลำดับอาวุโส (วัยวุฒิ–คุณวุฒิ) ในหมู่อุบาสิกาด้วยกัน

๙. ต้องเคารพเชื่อฟังครูอาจารย์มีหลวงพ่อเป็นต้น รวมทั้งท่านรองเจ้าอาวาสและหมู่พระภิกษุสงฆ์ทุก ๆ ท่าน

การบูชาพระรัตนตรัย

กราบพระ ๓ ครั้ง แล้วตั้งนะโม ๓ จบ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

กล่าวคำบูชาพระ ดังนี้

อิมัง อัคคี พะหูปุปผัง ปะทีปะทุมัง พุทธะบูชา ธัมมะบูชา สังฆะบูชา ปะฏิ–ปัตติบูชา

คำขอบวชชี

พราหมณ์ ศิณี

เอสาหัง ภันเต. สุจิระปะรินิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภันเต, สังโฆ ธาเรตุ อัชชะตัคเค ปาณุเปตัง, สะระณัง คะตัง.

คำแปล

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอถึงสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้เสด็จดับขันธปรินิพพานนานแล้ว กับทั้งพระธรรมและพระสงฆ์ว่าเป็นสรณะที่พึ่งที่ระลึก ขอพระสงฆ์จงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นผู้บวชในพระธรรมวินัย ผู้ถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะตลอดชีวิต ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข. คำอาราธนาศีล ๘

(มะยัง) ภันเต ติสะระเณนะสะหะ อัฏฐะ ศีลานิ (ยาจามะ)

ทุติยัมปิ (มะยัง) ภันเต ติสะระเณนะสะหะ อัฏฐะ ศีลานิ (ยาจามะ)

ตะติยัมปิ (มะยัง) ภันเต ติสะระเณนะสะหะ อัฏฐะ ศีลานิ (ยาจามะ)

อาราธนาเฉพาะตนคนเดียว

เปลี่ยนคำว่า (มะยัง) เป็น (อะหัง) และคำว่า (ยาจามะ) เป็น (ยาจามิ)

เมื่ออาราธนาศีลจบลงแล้วพึงกราบลง ๓ ครั้งแล้วประนมมือตั้งใจรับไตรสรณคมน์และศีลโดยเคารพ พึงว่าตามคำที่พระสงฆ์ท่านบอกเป็นตอน ๆ ไป ดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากฆ่าสัตว์ด้วยตนเอง และมิใช้ให้ผู้อื่นฆ่า

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากถือเอาซึ่งสิ่งของ ที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้ ด้วยอาการแห่งขโมย และมิใช่ให้ผู้หนึ่งผู้ใดลักและฉ้อ

๓. อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากประพฤติอสัทธรรม คือกรรมอันเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากกล่าวคำเท็จคือคำที่ไม่จริง และล่อลวงอำพรางผู้อื่น

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมา–ทิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากการดื่มกินซึ่งสุรา และเมรัยเครื่องดองของทำใจให้คลั่งไคล้ไหลหลง อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทต่าง ๆ

๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากการบริโภคอาหารในยามวิกาล ตั้งแต่พระอาทิตย์เที่ยงไปแล้ว จนถึงอรุณขึ้นมาใหม่

๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากการดูฟ้อนรำ ขับร้องประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ และดูการเล่น แต่บรรดาที่เป็นข้าศึกแก่การกุศล และทัดทรงตกแต่งประดับร่างกายด้วยระเบียบดอกไม้ของหอมเครื่องทาเครื่องย้อมผัดผิวต่าง ๆ

๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานซึ่งสิกขาบท คือ เว้นจากการนั่งนอนบนที่นอนและที่นั่งอันสูง อันมีเท้าสูงเกินกว่า ๘ นิ้วพระสุคต (๑๐ นิ้วกับ ๓ กระเบียด ช่างไม้เวลานี้) และที่นอนอันมีภายในใส่นุ่นและสำลี และเครื่องปูลาดอันวิจิตรปราณีตงดงามต่าง ๆ

อิมานิ อัฏฐะสิกขา ปะทานิ สะมาทิยามิ
อิมานิ อัฏฐะสิกขา ปะทานิ สะมาทิยามิ
อิมานิ อัฏฐะสิกขา ปะทานิ สะมาทิยามิ

ครั้นแล้วพระสงฆ์ท่านจะบอกถึงอานิสงส์ศีลต่อไป ดังนี้

สีเลนะ สุคะติง ยันติ　　　สีเลนะ โภคะสัมปะทา

สีเลนะ นิพพุติง ยันติ　　　ตัสสะมา สีลัง วิโสธะเย.

(คำแปล – ศีลเป็นสิ่งวิเศษย่อมนำความสุขและโภคทรัพย์มาสู่ แม้ที่สุดย่อมทำให้ถึงซึ่งพระนิพพาน)

เมื่อรับฟังอานิสงส์ศีลจบลงแล้ว พึงกราบลง ๓ ครั้ง ก็เป็นอันจบ

เมื่อฉันอาหาร

๑. ต้องฉันด้วยความเคารพและสำรวม
๒. เมื่อฉันอยู่ เราจะไม่เอานิ้วสอดปาก
๓. เมื่อข้าวอยู่ในปาก เราจะไม่พูด
๔. ต้องไม่ฉันแลบลิ้น หรือทำเสียงดับจั้บ ๆ หรือซู๊ด ๆ แลบลิ้นเลียริมฝีปาก
๕. ต้องนั่งฉันให้เรียบร้อย และไม่ลุกออกจากที่จนกว่าจะฉันเสร็จ
๖. ไม่พูดคุยถกเถียงปัญหาต่าง ๆ นานา

ข้อสำคัญ

๑. ต้องไม่นำของมีค่าเหนือตนเช่นแก้วแหวนเงินทองมาไว้ในครอบครอง ซึ่งไม่ใช่วิสัยของผู้ที่จะเข้าบวชเพราะเป็นการสร้างความกังวล อันจะทำให้ไม่สามารถที่จะประพฤติปฏิบัติธรรมขั้นจิตได้

๒. ห้ามใช้เครื่องนุ่งห่มที่เป็นสีอื่นนอกจากสีขาวหรือเหลืองอ่อน หรือมีลวดลายเช่นโสร่ง–เสื้อคลุมนอนเป็นต้นแม้แต่จะอยู่ลำพังในที่ส่วนตนก็ตาม

๔. กุศลกรรมบถ ๑๐

๑.ปาณาติปาตา เวระมะณี	เว้นจาก การฆ่า
๒.อะทินนาทานา เวระมะณี	เว้นจาก การลักทรัพย์
๓.กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี	เว้นจาก การผิดในกาม
(ชื่อว่า กายสุจริต ๓.–สำรวมกาย)	
๔.มุสาวาทา เวระมะณี	เว้นจาก การพูดเท็จ
๕.ปิสุณายะ วาจายะ เวระมะณี	เว้นจาก การพูดส่อเสียด
๖.ผะรุสายะ วาจายะ เวระมะณี	เว้นจาก การพูดคำหยาบ
๗.สัมผัปปะลาปา เวระมะณี	เว้นจาก การพูดเพ้อเจ้อ
(ชื่อว่า วจีสุจริต ๔.–สำรวมวาจา)	
๘.อะนะภิชฌา	ไม่คิดนึกจดจ้องเอาของ ๆ เขา
๙.อะพะยาปาทา	ไม่คิดนึกผูกพยาบาทปองร้ายเขา
๑๐.สัมมาทิฏฐิ	มีความเห็นชอบตามทำนองคลองธรรม ว่าสรรพสัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของ ๆ ตน
(ชื่อว่า มโนสุจริต ๓.–สำรวมใจ)	

เพื่อที่จะได้จำง่ายขึ้นจึงสรุปได้ดังนี้

กายกรรม	๓	(การกระทำผิดทางกาย)
วจีกรรม	๔	(การกระทำผิดทางวาจา)
มโนกรรม	๓	(การกระทำผิดทางจิต)

มารยาทของอุบาสิกา

(แม่ชี) ต้องระมัดระวังมารยาทต่าง ๆ ต่อไปนี้อย่างเคร่งครัด

๑. ต้องนุ่งและห่ม (ผ้าขาว) ให้เรียบร้อยและสะอาดทุกเมื่อ (เว้นแต่เมื่อต้องทำงานโยธาเช่น ขุดดิน–ดายหญ้า อนุญาตให้นุ่งดำ–ห่มขาว และใช้สิ่งคลุมศีรษะได้)

เมื่อมีกิจต้องไปในสถานที่ต่าง ๆ

๒. ต้องปกปิดกายด้วยดี	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๓. ต้องระมัดระวังมือ–เท้าด้วยดี	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๔. ต้องมีตาทอดลง	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๕. ต้องไม่เวิกผ้า	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๖. ต้องไม่หัวเราะ	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๗. ต้องไม่พูดเสียงดัง	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๘. ต้องไม่โคลงกาย	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๙. ต้องไม่ไกวแขน	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๑๐. ต้องไม่สั่นศีรษะ	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๑๑. ต้องไม่ทำอาการพยักพเยิด	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๑๒. ต้องไม่เอามือค้ำกาย	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๑๓. ต้องไม่นั่งกอดเข่า	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๑๔. ต้องไม่เดินกระหย่งเท้า	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๑๕. ต้องไม่เดินแกมวิ่ง หรือวิ่ง	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน
๑๖. ต้องไม่เอาผ้าคลุมศีรษะ	เมื่อไป หรือนั่งในบ้าน

คำปฏิญาณตนเพื่อเป็นพุทธมามกะ
และเพิ่มบารมีให้เข้มขึ้น

โดย หลวงพ่อ พระสุธรรมยานเถร วัดท่าซุง อุทัยธานี

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าขอนมัสการสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระอรหันต์ ด้วยความเคารพ

สวากขาโตภะคะวะตาธัมโม ธัมมังนะมัสสามิ

ข้าขอนมัสการพระธรรม คำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยความเคารพ และจะปฏิบัติตามคำสั่งสอนทุกประการ ตลอดชีวิต

สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวกสังโฆ สังฆังนะมามิ

ข้าขอนมัสการพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ด้วยความเคารพ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

ข้าขอนมัสการ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นพระอรหันต์พระองค์นั้นด้วยความเคารพ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ข้าขอถึงพระพุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่ง ตลอดชีวิต

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ข้าขอถึงพระธรรม คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า เป็นที่พึ่ง และจะปฏิบัติตามพระธรรมนั้นตลอดชีวิต

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ข้าขอถึงพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นที่พึ่งตลอดชีวิต

และพวกข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย จะปฏิบัติทางกาย วาจา และใจ ตามคำแนะนำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังต่อไปนี้ ตลอดชีวิต

ปฏิบัติทางกาย

๑. จะมีจิตเมตตา คือความรัก กรุณา คือความสงสาร ในบุคคลและสัตว์ทั่วไป ไม่ฆ่า และไม่ทำร้ายร่างกายคนและสัตว์

๒. จะมีอารมณ์พอใจเฉพาะทรัพย์สินที่หามาได้โดยชอบธรรม ไม่ยื้อแย่ง ลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่น

๓. จะมีอารมณ์พอใจเฉพาะคู่ครองของตน ไม่ยื้อแย่งสามี ภรรยา และคนรักของผู้อื่น

๔. จะทรงสติ คือความระลึกได้ สัมปชัญญะ คือความรู้ตัว ให้สมบูรณ์ไม่เลอะเลือนเสมอ โดยไม่ดื่มสุราและเมรัย และไม่เล่นการพนันทุกประเภท ตลอดชีวิต

ปฏิบัติทางวาจา

๑. จะไม่พูดปด คือวาจาไม่ตรงความจริงตลอดชีวิต

๒. ไม่พูดวาจาหยาบคายให้เป็นที่สะเทือนใจของผู้รับฟัง จะพูดแต่วาจาไพเราะตลอดชีวิต

๓. ไม่พูดวาจาส่อเสียด ยุยงให้ผู้ใดแตกร้าวกัน จะพูดแต่วาจาให้ทุกคนมีความรักความสามัคคีกัน ตลอดชีวิต

๔. จะไม่พูดวาจาที่ไม่เป็นประโยชน์ วาจาใดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้รับฟัง จะพูดเฉพาะวาจานั้นตลอดชีวิต

ปฏิบัติทางใจ คือ อารมณ์นึกคิด

๑. ไม่คิดอยากได้ทรัพย์สมบัติของผู้อื่นตลอดชีวิต

๒. ไม่คิดประทุษร้ายผู้อื่นตลอดชีวิต

๓. มีความเห็นถูก คือมีความเห็นว่า คำปฏิญาณทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว และจะกล่าวต่อไป เป็นคุณธรรมที่มีคุณเลิศเป็นเหตุให้เกิดความสุข จะปฏิบัติตามนั้น ตลอดชีวิต

ธรรม ๔ ประการที่ข้าจะปฏิบัติต่อไปอีกคือ

๑. ทาน การให้ คือการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความรัก ความสามัคคีในเพื่อนผู้ร่วมงาน หรือร่วมคณะ ข้าจะทำเสมอ ตลอดชีวิต

๒. ปิยะวาจา การพูดดี พูดไพเราะ เป็นวาจาที่เพื่อนร่วมงาน หรือร่วมคณะชอบ ข้าจะพูดวาจาประเภทนั้นตลอดชีวิต

๓. จะช่วยเหลือการงานของเพื่อนร่วมงาน หรือร่วมคณะ ที่เกินความสามารถของเพื่อน ตลอดชีวิต

๔. จะทำตนเสมอกับเพื่อน ไม่ถือตนเห็นว่าเราดีกว่าเขา เราเสมอเขา หรือเราเลวกว่าเขา

ธรรม ๔ ประการนี้เป็นปัจจัยให้เกิดความรักของเพื่อน และผู้มาพบเห็น ข้าจะปฏิบัติธรรม ๔ ประการนี้ด้วยดีตลอดชีวิต

พรหมวิหาร ๔

พรหมวิหาร ๔ นี้ เป็นธรรมที่ทำคนให้เป็นใหญ่ในความดี บุคคลผู้ใดถ้าไร้ความปฏิบัติในพรหมวิหาร ๔ เป็นปกติแล้ว จะมีอายุเท่าไร มีตำแหน่งหน้าที่สูงขนาดไหน มียศฐาบรรดาศักดิ์สูงส่งเท่าไรก็ตามที พระพุทธเจ้าก็ยังถือว่า ผู้นั้นเป็นคนเลวไม่ควรคบ ไม่ควรนับถือ ไม่ควรแสดงความเคารพ พวกข้าทั้งหลายจะปฏิบัติตามพรหมวิหาร ๔ นี้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นคนดีของพระพุทธเจ้า คือ

๑. เมตตา จะมีความรักในคนและสัตว์ เสมอด้วยความรักตนเองตลอดชีวิต

๒. กรุณา ความสงสาร จะมีความสงสารคนและสัตว์ทั่วไป ถ้าไม่เกินวิสัยที่จะช่วยได้ จะช่วยให้เขามีความสุขตลอดชีวิต

๓. มุทุตา จะมีจิตอ่อนโยน ไม่อิจฉาริษยาใคร เมื่อเห็นเขาได้ดี และจะพยายามทำความดีตาม เพื่อรับผลความดีนั้นเหมือนเขา

๔. อุเบกขา ถ้าสิ่งใดเกินวิสัยที่จะช่วยผู้มีทุกข์ได้ จะไม่ซ้ำเติมให้ผู้นั้นมีทุกข์ยิ่งขึ้น จะวางเฉยไว้ก่อน ถ้าโอกาสจะช่วยเขาได้มีเมื่อไร จะช่วยให้เขาพ้นทุกข์ทันที

(หลังจากนี้ต่อไปให้สมาทานพระกรรมฐาน)

อิมาหัง ภะคะวา อัตตะภาวัง ตุมหากัง ปริจจะชามิ ข้าพระพุทธเจ้าขอมอบกายถวายชีวิต แด่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น ตลอดชีวิต (เมื่อสมาทานแล้ว เปล่งวาจาระงับนิวรณ์ และปรารถนานิพพาน ดังนี้)

อธรรมเลว ๕ ประการ ที่ทำให้ฌานและปัญญาไม่เกิน ข้าฯ ขอระงับอธรรมนั้นไม่ให้มีในใจ เพื่อมรรคผลนิพพาน เฉพาะเวลาทำสมาธิ อธรรม ๕ ประการ คือ

๑. ความรักในระหว่างเพศ

๒. อารมณ์ไม่พอใจ

๓. ความง่วง

๔. อารมณ์ฟุ้งนอกลู่นอกทางที่ภาวนา

๕. ความสงสัยในผลของการปฏิบัติ

อธรรม คือ ความเลว ๕ ประการนี้ จะไม่มีในจิตของข้า ขณะทำสมาธิ และข้าขอตัดสินใจตามความจริงที่พระพุทธเจ้าต้องการดังนี้

๑. เกิดเป็นมนุษย์มีแต่ความทุกข์ เราไม่ต้องการเกิดเป็นมนุษย์อีก

๒. เกิดเป็นเทวดาหรือพรหมมีความสุข แต่อยู่ได้ไม่นาน ต้องลงมาเกิดเป็นมนุษย์ หรือเป็นสัตว์เดียรัจฉาน หรือบางทีก็ต้องไปเกิดเป็นสัตว์นรก ข้าไม่ต้องการเกิดเป็นเทวดาหรือพรหม

๓. เมื่อร่างกายนี้พังเมื่อไร ขอไปที่นิพพานแห่งเดียว

ขออธิบายความมุ่งหมายที่นำคำปฏิญาณเพื่อเป็นพุทธมามกะ ทั้งนี้เพราะว่าบรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายทุกคนถือว่าเป็นพุทธมามกะ คำว่า พุทธมามกะ

นี้แปลว่าผู้นั่งใกล้พุทธศาสนาหรือว่าผู้เข้าถึงพระพุทธศาสนาหรือนับถือพุทธศาสนา คนที่นับถือพระพุทธศาสนาจริง ๆ ทุกคน จะต้องไม่ละเมิดความดีหรือไม่ทำความชั่ว ตามที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะว่าพระพุทธเจ้าต้องการให้ทุกคนเข้าถึง ซึ่งพระนิพพานเพราะการเกิดเป็นมนุษย์ก็ดี เป็นเทวดาก็ดี เป็นพรหมก็ดีไม่มีความสุข จริงเป็นมนุษย์เต็มไปด้วย ความทุกข์ตลอดชาติ เป็นเทวดาหรือพรหมมีความสุข ก็จริงแหล่ แต่ทว่าเขาไม่สามารถจะทรงชีวิตตลอดกาลได้เมื่อหมดบุญวาสนาบารมี ก็ต้องกลับมาเกิด อาศัยที่เราทำความชั่วไว้ก่อน เวลาจะตายเราก็รับผลของความดี ทีหลัง เมื่อตายแล้วไปเป็นเทวดาหรือพรหมเมื่อหมดบุญวาสนาบารมีก็ต้องกลับมา เกิดเป็นมนุษย์ ถ้าบาปน้อย ถ้าบาปมากหน่อยก็ต้องลงอบายภูมิ เป็นสัตว์นรก เป็นต้น

ฉะนั้นการที่บรรดาท่านพุทธศาสนิกชนปฏิญาณตนเป็นพุทธมามกะ คือ บุคคลผู้ยอมรับนับถือพระพุทธเจ้าให้ปฏิบัติตามคำที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด เพราะการ ปฏิญาณตนตามที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดผลที่จะพึงรับจริง ๆ ถ้าทำได้ครบถ้วนก็ คือ พระโสดาบันกับพระสกิทาคามี ถ้ามีอารมณ์จิตเข้มแข็งละก็สามารถจะเป็นพระ อนาคามีได้ ถ้ามีปัญญาแจ่มใสใช้ความฉลาดเข้าประคับประคองเราก็เป็นพระอรหันต์ ได้ แต่ทว่าถ้าบุคคลใดมีความมั่นคงจริง ๆ ในเหตุที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดอย่างน้อย ที่สุดทุกคนจะเป็นพระโสดาบันและสกิทาคามี ชื่อว่าเราเป็นผู้เข้าถึงกระแสซึ่ง พระนิพพานมีหวังพระนิพพานได้แน่นอน

ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายที่ได้อ่านคำปฏิญาณตนแล้วให้ทุกคน ปฏิบัติตามคำปฏิญาณให้ครบถ้วนทุกประการ อย่างน้อยที่สุดถ้ามีศรัทธาเบาท่านก็ไม่ ต้องไปเกิดเป็นสัตว์นรก จะเกิดได้เป็นเทวดาหรือพรหมเท่านั้น ถ้าหมดบุญวาสนา จากเทวดาหรือพรหมก็มาเกิดเป็นมนุษย์ การที่มีจิตเมตตาไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตจะเป็น ปัจจัยให้เรามีความร่ำรวยในชีวิต การที่ไม่ละเมิดสามี ภรรยาและคนรักของบุคคลอื่น จะเป็นปัจจัยให้คนในปกครองว่าง่ายสอนง่ายอยู่ในโอวาท การที่ไม่พูดมุสาวาทจะ เป็นคนให้เกิดมีวาจาเป็นทิพย์ พูดอะไรใครก็ชอบฟัง การไม่ละเมิดข้อสุราและเมรัย จะเป็นปัจจัยให้เราไม่เป็นโรคปวดหัว ไม่เป็นโรคประสาทและไม่เป็นโรคบ้า อย่างนี้ เป็นต้น แต่การตรงกันข้ามถ้าเราละเมิดปัญจเวร ๕ ประการคือ :–

๑. มีจิตโหดร้าย ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตอย่างนี้ถ้าเกิดมาเกิดเป็นคนอีกจะเป็นคนโรคมาก และมีอายุสั้นพลันตาย อายุไม่ถึงอายุขัยตาย

๒. ถ้าหากว่าเราละเมิดข้ออทินนาทาน ทรัพย์สมบัติจะเสียเพราะไฟไหม้ ถูกโจรลัก น้ำท่วมหรือลมพัดให้เสียหาย

๓. ถ้าเราละเมิดข้อกาเมสุมิจฉาจาร เกิดมาเป็นคน คนในปกครองจะว่ายากสอนยาก ไม่อยู่ในโอวาท

๔. ละเมิดในข้อมุสาวาท ชอบพูดโกหกมดเท็จอย่างนี้ ถ้าเกิดมาเป็นคนเราพูดดีและพูดตรงไม่มีใครอยากฟัง แล้วไม่มีใครอยากเชื่อ

๕. ถ้าการดื่มสุราและเมรัย จะเป็นปัจจัยให้เราเป็นโรคปวดหัว เป็นโรคเส้นประสาทและโรคบ้า

ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธศาสนิกชนทั้งหลายโดยทั่วหน้า จงพากันปฏิบัติตามคำปฏิญาณตนให้ครบถ้วนถ้าท่านเป็นคนรักตัวเอง ถ้าท่านปฏิบัติไม่ครบถ้วน ทุกคนหวังได้ถึงอบายภูมิ เกิดเป็นมนุษย์แล้วก็สามารถตายจากความเป็นมนุษย์ก็ไปเกิดเป็นสัตว์นรกบ้าง เป็นเปรตบ้าง เป็นอสุรกายบ้าง เป็นสัตว์เดรัจฉานบ้าง ถ้าเกิดในนรกก็ต้องรับผลจากการละเมิดปัญจเวร ๕ ประการ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธบริษัททุกคนให้ปฏิบัติตนตามนั้น ถ้าหวังดีกับตนเอง

สำหรับข้อวัตรปฏิบัติต่อไป ท่านที่ปฏิญาณตนแล้วตอนหัวค่ำ ก็ไม่จำเป็นต้องนั่งทรมานกาย เพราะการเจริญพระกรรมฐานไม่ถือเป็นการนั่งอย่างเดียวจะนั่งก็ได้ จะยืนก็ได้ จะนอนก็ได้ ได้ทั้ง ๔ อย่าง ถ้าทางที่ดีทุกคนเหนื่อยยากมาตั้งแต่เวลาเช้ามืด ตื่นเมื่อไหร่ก็ใช้จิตคิดเมื่อนั้น การทำงานมีความเหนื่อยเหนื่อยทุกคนได้พักผ่อนจะนอนก็ได้ เวลาจะนอนกราบพระลงไปที่หมอนก่อน ๓ ครั้ง ตั้งใจนึกถึงรูปพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ และท่านผู้มีคุณ

นอนแล้วรวบรวมกำลังใจจับคำภาวนาและลมหายใจเข้าออกพอสมควร จับพระรูปพระโฉมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ชัดเจนแจ่มใส พุ่งใจ ไปจุฬามณีเจดียสถานนมัสการพระพุทธเจ้าที่นั่นพร้อมด้วยพระอรหันต์ หลังจากนั้นไปบัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ไปไหว้ท่านผู้มีคุณ หลังจากนั้นทุกคนพุ่งจิตไปนิพพาน

นมัสการพระพุทธเจ้า เข้าไปอยู่ในสถานที่ของเรา และก็ตัดสินใจอยู่ตรงนั้นจะพบใคร ก็ได้ขณะที่อยู่ตรงนั้นตัดสินใจว่าถ้าร่างกายพังเมื่อไหร่ ขอมาที่นี่แห่งเดียว

เวลาที่ขึ้นไปอย่างนั้นถ้าร่างกายจะหลับปล่อยหลับไปเลย อย่าดึงไว้ เพราะถ้าหลับในขณะที่ทำสมาธิวิปัสสนาญาณอารมณ์จิตจะผ่องใส จะมีการหายเหนื่อย ตื่นขึ้นมาจะมีอารมณ์ชุ่มชื่น

สำหรับเวลาเช้าตรู่ถ้าตื่นขึ้นมาทุกคนให้นมัสการพระรัตนตรัยเสร็จ ปฏิญาณตนพุทธมามกะ หลังจากนั้นรวบรวมกำลังใจใช้มโนมยิทธิพุ่งใจไปพระจุฬามณีเจดีย์สถานและไปบัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ ไหว้ท่านผู้มีคุณไปพระนิพพานไหว้พระพุทธเจ้า หลังจากนั้นจะไปวิมานของเราหรือไปที่ไหนก็ได้ และก็ตัดสินใจว่าขึ้นชื่อว่าความชั่ว แดนของความชั่วคือเมืองมนุษย์เราไม่ต้องการเกิดอีก เราต้องการคือ พระนิพพาน

ถ้ามีโอกาสให้ทุกคนใช้ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ คือระลึกชาติถอยหลังว่าเราเคยเกิดเป็นมนุษย์มากี่ชาติ แต่ละชาติเรามีความสุขหรือมีความทุกข์ ถ้าขณะใดคิดว่าเรามีความสุข ให้ทราบว่าเวลานั้นเราเห็นผิดไปแล้ว ใช้ไม่ได้ ทุกชาติของมนุษย์ที่มีแต่ความทุกข์ เราเกิดมาเป็นมนุษย์อย่างเดียวใช่ไหม ความจริงแล้วมันก็ไม่ใช่ถอยหลังไปดู อยากจะรู้ต้องการเกิดเป็นมนุษย์กี่ชาติขอดูชาติมนุษย์ชาติละ ๑ ภาพความเป็นอยู่เป็นอย่างไร มีความทุกข์ขนาดไหน เกิดแล้วมีแก่ มีเจ็บ มีตาย มีความทุกข์ร้อนขนาดไหนดูไว้ และถอยหลังไป เราเคยเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานประเภทไหนบ้าง ขอดูภาพทั้งหมด ชนิดละกี่ชาติ ขอเห็นชาติละตัว เราก็จะทราบว่าเราเคยเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานมาเยอะ

ต่อไปก็ขอดูในสมัยที่เป็นอสูรกายบ้าง เป็นเปรตบ้าง เป็นสัตว์นรกบ้าง เราก็จะเห็นว่าการเกิดแต่ละคราวเต็มไปด้วยความทุกข์ ต่อไปก็ดูชาติที่เกิดเป็นเทวดาหรือพรหมเราก็เกิดมาแล้ว แต่ละอย่างหลายชาตินับชาติไม่ถ้วนเราก็ไม่สามารถจะทรงตัวอยู่ได้ ต้องกลับเกิดมาเป็นมนุษย์ใหม่ มีความทุกข์ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณคือการระลึกชาติได้ เป็นปัจจัยให้เกิดนิพพิทาญาณ คือความเบื่อหน่ายเป็นปัจจัยให้เป็นพระอรหันต์ให้ถึงนิพพานเร็ว

ฉะนั้นขอบรรดาท่านพุทธศาสนิกชนทุกคนที่ปฏิบัติธรรมนี้ให้ตั้งใจใช้ปุพเพนิวาสานุสสติญาณให้มาก ท่านจะเข้านิพพานได้ตามความประสงค์ขององค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าในชาติปัจจุบัน

(คำปฏิญาณตนเมื่อเป็นพุทธมามกะที่นำมานี้ องค์สมเด็จมาบอกหลวงพ่อให้ทำสำหรับเด็กนักเรียน ร.ร.สุธรรมวิทยา ที่อยู่ประจำ เพราะสวดมนต์อย่างเดียวไม่มั่นคงเท่ากับการปฏิญาณตน ทางคณะผู้จัดทำเห็นว่าดี มีประโยชน์ จึงเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน ใครจะนำไปใช้ก็ได้)

คำสมาทานพระกรรมฐาน

ของหลวงพ่อฤาษีลิงดำ ศิษย์หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ สวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง

อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ ปัจฉิมา ชะนะตานุกัม ปะมานะสา อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

อะระหังสัมมาสัมพุทโธภะคะวา พุทธังภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

คำขอขมาพระรัตนตรัย

สัพพัง อะปะราทัง ขะมะถะเม ภันเต อุกาสะทะวา ระตะเย นะกะตัง

สัพพังอะปะราทัง ขะมะถะเม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเต

(ว่าพร้อมกัน ๓ ครั้ง) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา–สัมพุทธัสสะ

อิมาหัง ภะคะวา อัตตะภาวัง ตุมหากัง ปริจจะชามิ

ข้าแต่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอมอบกายถวายชีวิตต่อพระองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขออารธนาบารมีพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระธรรมและพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย สืบ ๆ กันมา มีหลวงพ่อปาน วัดบางนมโคเป็นที่สุด ขอได้โปรดยกจิต ของข้าพเจ้าขึ้นสู่ภาวะพระกรรมฐาน ทั้ง ๔๐ ทัศ พระปีติทั้ง ๕ และวิปัสสนาญาณทั้ง ๘ ขอพระกรรมฐานทั้ง ๔๐ ทัศ พระปีติทั้ง ๕ และวิปัสสนาญาณทั้ง ๘ จงมาบังเกิดปรากฏ ในกายทวาร ในวจีทวาร ในมโนทวาร ของข้าพระพุทธเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ญาณใด อันเป็นผลของสมถภาวนา ญาณทั้งหลายเหล่านี้ มีทิพยจักขุญาณ จุตูปปาตญาณ เจโตปริยญาณ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ อตีตังสญาณ อนาคตังสญาณ ปัจจุบันนังสญาณ และยถากรรมมุตาญาณ ขอญาณทั้งหลายเหล่านี้ จงปรากฏบังเกิดในกายทวาร ในวจีทวาร ในมโนทวาร ของข้าพระพุทธเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

(บางครั้งจะกล่าวว่า) ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่สภาวะแห่งเมฆจิต สามารถกำหนดจิต รู้ภาวะการณ์ต่าง ๆ ทั้งเหตุ–ผล อดีต อนาคตและปัจจุบัน ได้ทุกขณะจิตที่ปรารถนาจะรู้เมื่อรู้แล้ว ขอให้เห็นภาพนั้น ได้ชัดเจนแจ่มใส และพยากรณ์ได้ ตามความเป็นจริงทุกประการเหตุใดที่จะพึงบังเกิดแก่ข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้รู้เหตุนั้นได้โดยมิต้องกำหนดจิต แม้แต่ประการใด ณ กาลบัด เดี๋ยวนี้เถิด

คำอุทิศส่วนกุศล

อิทัง ปุญญะ ผะลัง ผลบุญใด ที่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่เคยล่วงเกินมาแล้ว แต่ชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงโมทนา ส่วนกุศลนี้ ขอจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่วันนี้ กราบท้าว เข้าสู่พระนิพพาน

และข้าพเจ้าทั้งหลาย ขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่เทพเจ้าทั้งหลาย ที่ปกปักรักษาข้าพเจ้า และเทพเจ้าทั้งหลาย ทั่วสากลพิภพ และพญายมราช ขอเทพเจ้าทั้งหลายและพญายมราช จงโมทนาส่วนกุศลนี้ ขอจงเป็นสักขีพยาน ในการบำเพ็ญกุศล ของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วยเถิด

และขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่ท่านทั้งหลาย ที่ล่วงลับไปแล้ว ที่เสวยความสุขอยู่ก็ดี เสวยความทุกข์อยู่ก็ดี เป็นญาติก็ดี มิใช่ญาติก็ดี ขอท่านทั้งหลาย จงโมทนาส่วนกุศลนี้พึงได้รับประโยชน์ ความสุข เช่นเดียวกับข้าพเจ้า จะพึงได้รับ ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ผลบุญใด ที่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ขอผลบุญนี้ จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้เข้าถึง ซึ่งพระนิพพาน ในชาติปัจจุบันนี้เถิด

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

รายนามผู้บริจาคพิมพ์หนังสือสวดมนต์

คณะศูนย์วิจัยยาง จำนวน ๔,๐๐๐ บาท

คณะ จ.ส.อ.เชตุ สละชีพ, คุณจรินทร์ คุณอัมพร เหมือนประยูร, พ.ต.ธำรงศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ รวมเงิน ๓,๓๒๕

รายละ ๒,๕๐๐ บาท

คุณหมอชิ้น สุบรรณา

รายละ ๒,๐๐๐ บาท

คุณสมบูรณ์ คุณลิ้นจี่ ปลั่งสมบัติ, คุณประหยัด ประกอบสุข, คุณแม่วงค์ ด้วงสำรวย, คุณบุญยัง คุณจรูญศรี วิเศษสุวรรณ, คุณแม่แต้ม ศรีสุภาพ, คุณนพ คุณวันเพ็ญ ประสิทธิ์บุญ, คุณสกิติ คุณกาญจนา รักษมณี, ด.ต.สุพจน์ คุณละออง วัฒนะนุพงษ์, คุณวิเชียร คุณสุภา ตันเจริญ, ส.ส.สุชาติ ตันเจริญ, ส.ส.อิทธิ ศิริลัทธยากร, คุณแม่สีฟ้า แซ่โค้ว, คุณแม่พวง นิลเดช

รายละ ๑,๐๐๐ บาท

คุณลาวัลย์ หาญเศรษฐการ, คุณป้าบุญมี ทิพพยานนท์, คุณบุญชู ฉิมมณี, คุณนวรัตน์ นิลสยาม, คุณอรวินทร์ วงศ์เครือมั่น, ร.ศ.อรพินท์ บุนนาค, ดร.พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง, คุณบุญช่วย สว่างอภัย, คุณมัณฑนา ฉันทภักดี, คุณประจวบ คุณนวลละออ ฉันทภักดี, คุณศิริสุข สุพรรณานุโยค, คุณอู๋ คุณสุพร ภาสุรเกียรติ

รายละ ๖๐๐ บาท

คุณสุทิน พิณธุโสภณ – คุณกาญจนา สุพรรณานุโยค, คุณวิชัย คุณศิษฎ์ สุพรรณา-นุโยค, คุณวันชัย แซ่เบ้ – คุณนุชรี สุพรรณานุโยค, คุณพรสุดา แซ่ลิ้ม

รายละ ๕๐๐ บาท

คุณสันทนา สมนาค, หจก.ณัฐธิดา ก.ท.ม., คุณประยูร คุณอ๋ำ กุลากุละ, คุณดำรงค์ คุณยุพา พรหมศิริ, คุณบุญช่วย คุณบุญพา โอสถานุกูล, คุณพิเชษฐ์ คุณสุธาทิพย์ ตันเจริญ, คุณสงวน คุณจินตนา กุลวานิช, สจ. คุณจินดา มะลิผล, คุณสามารถ คุณกาญจณี เลขาวิจิตร, คุณเฉลิมชัย คุณอำพรรัตน์ ตันเจริญ, คุณสุศิษฎา คุณสุกดิชา ตันเจริญ, คุณประเสริฐ คุณมินาวัฒนะแสงมีชัย, คุณจรัญ คุณกิมฮวย คล่องวิเชียร,

รายละ ๕๐๐ บาท

คุณพินิจ คุณวันเพ็ญ จรรโลงบุตร, พล.ต.เลิศศักดิ์ คุณรัตนา จำรัส, คุณฉวี เงิน-ประเสริฐ, คุณจรัญ วิสุทธิมรรค, คุณละออ สุขะมงคล, ร.ต.หญิงระเบียบ ศรีภมรรน., พ.จ.อ.วารินทร์ คุณนิภาวดี ชวนชื่น, จ.อ.สันติศักดิ์ คุณบุญทิพย์ คุณศักดิ์ชัย องค์ศิลป์, คุณวิไล อาหุนัย, ด.ช.ชัยวัฒน์ ท่ากระเบา, คุณสุนีย์ บุญยนิวาศ, คุณสุคนธา บุญยนิวาศ, คุณสุดาพร สิริอนันต์ชัยกุล, คุณธีรารัตน์ บุญยะนิวาศ, คุณอ่อนศรี พงษ์สุภา, คุณอรวรรณ พงศ์ขจรเลิศ, คุณบุญชู ไวเจริญ

รายละ ๔๐๐ บาท

คุณพรเทพ คุณวัลยา คุณอรวี คุณกานต์รวี เด่นโกวิทกิจ, คุณแม่พัฒน์ ชลวงศ์, พ.ต.ท. พิสิทฐ์ คุณเภรินทร์ คุณสิรินทร์ คุณสุพรรณษา คุณกฤตกา เปาอินทร์

รายละ ๓๐๐ บาท

คุณประเณตร คุณสุธิดา คุณวีระยุทธ ภาสุรเกียรติ

รายละ ๒๐๐ บาท

คุณพัชรินทร์ คุณบุญเสริม โพธาราม, คุณศรีเพ็ญ คุณสุวิทย์ คุณศรีสุวรรณ คุณสุชาติ เด่นโกวิทกิจ, คุณบัญชา คุณแอ๋ว เดชสุภา, ร.อ.เกรียงศักดิ์ สมเจษ, คุณพิกุล ปลั่ง-สมบัติ, คุณทองม้วน เข็มมาลัย, คุณมยุรี คุณกัลยา คุณรุ่งเรือง ศรีทองอุ่น, ดต.ธนู คุณอุไรวรรณ งามสอาด, คุณเสรี คุณอัญชลี หาญเศรษฐการ, คุณบรรยง พงษ์สุภา, คุณพยุง ถนัดรบ, คุณประกอบ พานิชชาติ, คุณแจ๋ว สีจันทร์, คุณชาญศักดิ์ สุพรรณา-นุโยค, คุณจิรากร สุพรรณานุโยค, คุณชาญวิทย์ สุพรรณานุโยค, คุณอุไรวรรณ สุพรรณานุโยค, คุณทิพวัล สุพรรณานุโยค, คุณเกษรินทร์ สุพรรณานุโยค, ด.ญ. ณัฏฐา สุพรรณานุโยค, ด.ญ.ชฎาพร สุพรรณานุโยค, ด.ช.อธิวัฏ สุพรรณานุโยค, ด.ญ.ภูมิรินทร์ สุพรรณานุโยค, คุณสีหพล สุพรรณานุโยค, ด.ช.ธณัต สุพรรณานุโยค, คุณปรนันท์ อัศวพหะพันธ์, คุณพิชญา อัศวพหะพันธ์, ด.ญ.ปิยะนันท์ อัศวพหะพันธ์, ด.ช.ปฏิภาณ อัศวพหะพันธ์, ด.ญ.ปิยะวลี อัศวพหะพันธ์, ด.ญ.ปัญชลี อัศวพหะพันธ์, คุณธงทอง คุณนภา พุ่มพลอย, คุณอุไรวรรณ แซ่ลิ้ม, คุณบังอร กังวาฬพร, คุณศิริชัย กังวาฬพร, คุณณัฐพล กังวาฬพร, คุณสุนทร กังวาฬพร, คุณวิไล กังวาฬพร, คุณจรีกร กังวาฬพร, คุณสมพล คุณบังอร มโนศิรินุกูล, คุณพูลศักดิ์ คุณจำเนียร ด.ช. โสภณ มโนศิรินุกูล, คุณจินตนา คุณอรุณ มโนศิรินุกูล, คุณสาริณี มโนศิรินุกูล, คุณ

รายละ ๒๐๐ บาท

สมศักดิ์ มโนศิรินุกูล, คุณบุษยจรรย์ มโนศิรินุกูล, ด.ช.สุเมธี ด.ช.สุเมธ ด.ช.สุมิตร ด.ญ.สุพัทรี มโนศิรินุกูล, คุณจำนงค์ คุณสายหยุด ชุลวงศ์, คุณประดิษฐ์ คุณจุฑาทิพย์ ทับอินทรพรหม, คุณจำเนียร คุณวันดี ชุลวงศ์, คุณศุภมิตร ทับอินทรพรหม, คุณมานพ คุณเอื้อมพร ชุลวงศ์, คุณทิพย์ญาณ คุณสุภาวดี เฟื่องธนุช

รายละ ๑๐๐ บาท

จ่าดำรงค์ ดุรงค์กาญจน์, คุณผ่องพรรณ วรบุตร, คุณวิภาพร เด่นโกวิทกิจ, คุณทั่ง มุ้ยลก, คุณเตี่ย หย่งเอ็ง, คุณสำอางค์ คุณซ่วน จันทร์เพ็ญ, คุณภิรมณ์ คุณนิภา พัฒนาเวช, คุณขนบ คุณสุวิมล คชวงค์, คุณอำพร วิชาศิลป์, คุณจำเรียง สุทธิวานิช, คุณสมัคร คุณทับทิม พาชีรัตน์, คุณบุญมา หงษ์วิไล, คุณภิญโญ จันทรมโรภาส, คุณสมปอง ปางสมบูรณ์, คุณกิมหล่าน อ่อนศิริทรัพย์, คุณสุรพล หฤหรรษา, คุณพยุง บัวพนัส, คุณบู่ ป่วนกระโทก, คุณผ่องแผ้ว รุ่งรัตน์, คุณนิ่ม ผมหอม, คุณหลง อยู่เณร, คุณบุญมาก ชังเรือง, คุณอนงค์ เหมือนโพธิทอง, คุณเพ็ญ, คุณฉุย, คุณแฉล้ม อยู่-สวัสดิ์, คุณแช แซ่อ๊วง, คุณหยองรีระพัฒนา, คุณสวัสดิ์ คีระกุล, คุณทองใบ อาจวิชัย, คุณบัวไล อาจหาญ, คุณทองแดง แสงสุวรรณ, คุณวิภา เมฆตระการ, คุณสุธน คุณสุรีย์ คุณมติมา คุณจิรณัฐ เล็งเลิศผล, คุณสมบูรณ์ มโนศิริกูล, คุณสทาน สโมสร, คุณนภา บุญสนอง, จ.ส.อ.ลิชพงษ์ คุณราตรี พงษ์พานิช, คุณบุญมิ่ง จันทร์ประสาทสุข, คุณยิ้ว จันทร์สว่าง, คุณหล่ำ ศรีเกษม, คุณจินตนา สโมสร, คุณประภา ศรีเกษม, คุณระพีพรรณ เทวานฤมิตรกุล, ด.ญ.ชนิดา ด.ช.เฉลิมพงษ์ เฉลิมพลโยธิน, ด.ญ.ปวรวรรณ กนกนันท์ พรรณพิมล พงษ์สุภา, คุณสุนันท์ ชุลวงศ์, ด.ญ.สุดา ด.ญ.เบญจภา ด.ญ.เบญจพร ด.ช.ปิยะชาย ด.ญ.ฐานิดา ด.ญ.ฐาปนี มโนศิริกูล, คุณวรรณพร มโนศิริกูล, ด.ญ.วิภาวี ด.ญ.อรวีร์ มโนศิริกูล, คุณศุภกิจ ทับอินทรพรหม, คุณนุชนารถ ด.ญ.กฤตยพร ชุลวงศ์

รายละ ๒๐ บาท

คุณสัง ศรีสุข, คุณมะลิ ธูปอินทร์, คุณพรงาม ลอยสุวงค์, คุณละออ อาจต้น, คุณวรวรรธน์ คุณเสาวลักษณ์ คุณวัลยา คุณศุภโชค คุณอริญา สำราญเสาวลักษณ์,

แม่ชีจ้อย ๖๐ บาท, คุณสุพจน์ คุณดวงใจ นะตาปา ๕๐ บาท

สวดทำนองสรภัญญะ

(นำ) องค์ใดพระสัมพุทธ

(รับพร้อมกัน) สุวิสุทธสันดาน
ตัดมูลกิเลสมาร บ่มิหม่นมิหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน ก็เบิกบานดังดอกบัว
ราศีบ่พันพัว สุวคนธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย พระกรุณาดังสาคร
โปรดหมู่ประชากร มละโอฆะกันดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข์ และชี้สุขเกษมสานต์
ชี้ทางพระนฤพาน อันพ้นโศกวิโยคภัย
พร้อมเบญจพิธจัก- ษุจรัสวิมลใส
เห็นเหตุที่ใกล้ไกล ก็เจนจบประจักษ์จริง
กำจัดน้ำใจหยาบ สันดานบาปแห่งชายหญิง
สัตว์โลกได้พึ่งพิง มละบาปบำเพ็ญบุญ
ลูกของประณตน้อม ศิรเกล้าบังคมคุณ
สัมพุทธการุญ- ญภาพนั้นนิรันดร

(กราบ)

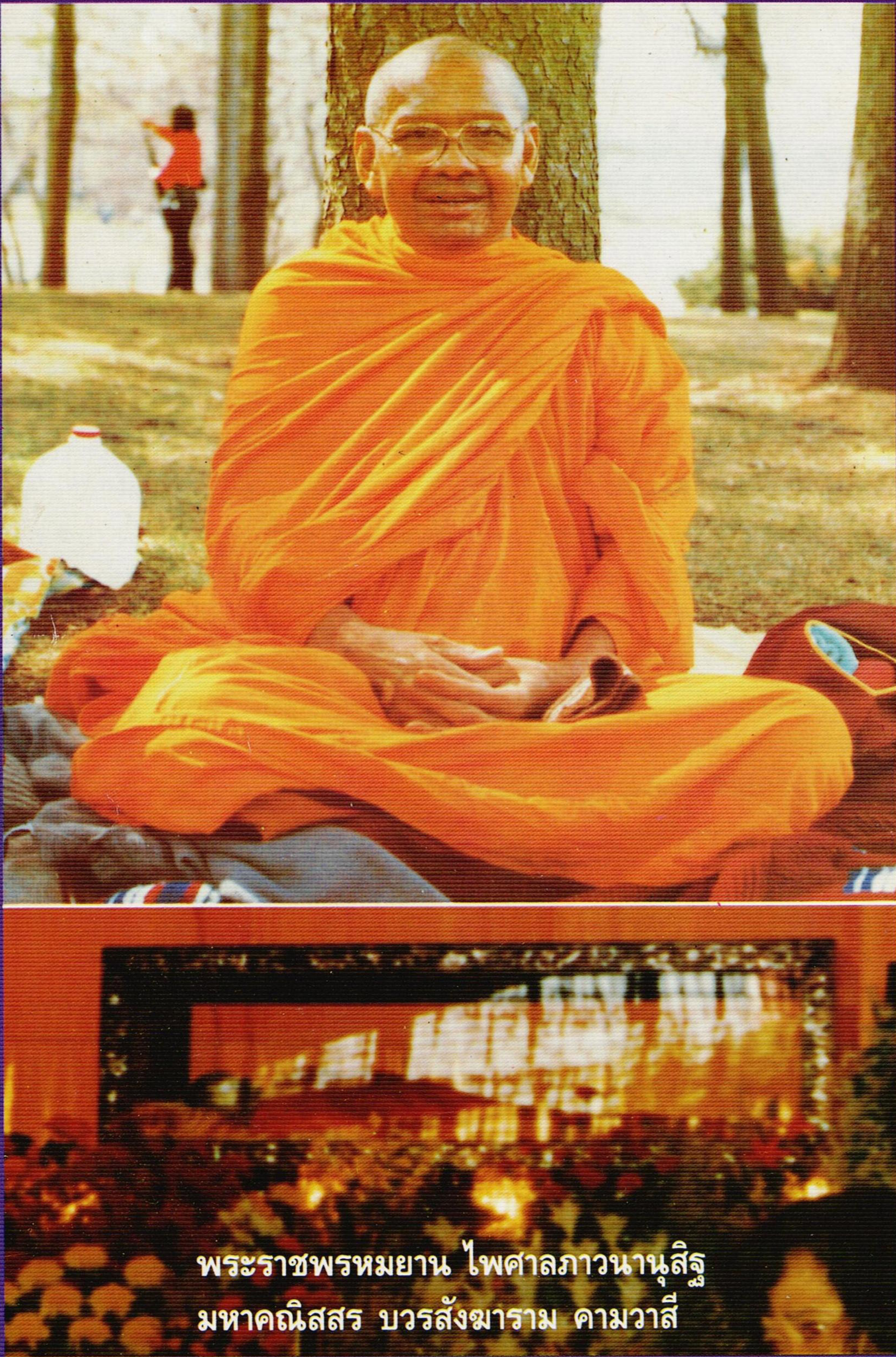
เรื่องของปกหลัง

ด้วยอาตมาได้เคยไปกราบหลวงพ่อฤาษีลิงดำในปี 2517 และได้ฝากตัวเป็นลูกศิษย์ท่าน และได้ปฏิบัติตามปฏิปทาของท่านตามกำลังใจของเราเท่าที่จะทำได้ หลวงพ่อเป็นอาจารย์ที่สอนกรรมฐานองค์แรกที่อาตมามีความมั่นใจในหลวงพ่อตลอดมาจนในปัจจุบัน ในสมัยที่ยังไม่ได้บวชมักจะไปวัดท่าซุงเป็นประจำ จนหลวงพ่อเรียกว่าคณะเมืองชล ส่วนใหญ่จะค้างคืนแล้วรุ่งเช้าจึงลากลับ ครั้งแรกที่ไปค้างคืนเข้าไปลาท่านกลับเมืองชล ท่านได้เล่าให้ฟังว่าเมื่อคืนฝันเห็น ผ.ก.ค. บุกเข้าโจมตีหินร่องกล้ามีกำลังประมาณ ๒๐๐ คนเศษ ส่วนทหารของเรามี ๕๐ นาย เสียชีวิตไปประมาณ ๑๗ หรือ ๑๘ คน เพราะไม่ได้นับ และมีอยู่คนหนึ่งที่ถูกยิงแล้วไม่เป็นอะไร ใจเลยฟูลุกออกจากที่มั่นถือปืนเอ็ม ๑๖ ยิงกราดเข้าใส่ ผ.ก.ค. อย่างดุเดือด ทำให้ ผ.ก.ค. ใจเสียเพราะเหมือนรบกับทหารผี คือถูกยิงแล้วไม่เป็นอะไร มารู้ทีหลังว่าทหารคนนั้นมีธงพิชัยสงคราม และอาจมีอย่างอื่นอีกก็ได้ อาตมายังนึกสงสัยว่าทำไมหลวงพ่อเอาเรื่องแบบนี้มาเล่าให้ฟังไม่เห็นเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติเลย พอกลับมาถึงเมืองชลวันรุ่งขึ้นหนังสือพิมพ์ถึงประโคมข่าวว่า หินร่องกล้าถูก ผ.ก.ค. ๒๐๐ กว่าคนถล่มทหารตายตามจำนวนที่หลวงพ่อได้เล่าให้ฟังทุกประการ ทำให้อาตมามีความมั่นใจในหลวงพ่อมาก หลวงพ่อจะเล่าอะไรให้ฟังเสมอและท่านจะย้ำคำว่า ฝันเห็นบ้าง เทวดาบอกบ้าง พระท่านบอกบ้าง อย่างนี้เป็นต้น ในสมัยนั้นที่ไปมักจะได้พักอาคารเสริมศรีและได้คุยกับหลวงพี่อนันท์ (ปัจจุบันเป็นเจ้าอาวาสวัดท่าซุง) และหลวงพี่โอตอนนี้เป็นพระครูแล้ว ส่วนลูกศิษย์ของหลวงพ่อในยุคนั้นที่ช่วยสงเคราะห์อยู่ตลอดเวลาคือพี่อ๋อย, พี่น้อย, ลุงเหม่, พี่นนท์ทา, ป้ายุ้ย, พี่อัญเชิญ, พี่อัญชัญ ซึ่งไปคราวใดมักจะได้พบและได้รับคำแนะนำเสมอ พออาตมาบวชแล้วเลยห่างไปหน่อยเรื่องของหลวงพ่อยังมีอีกมากที่อาตมาได้รับฟังและติดตามท่านไปในหลายสถานที่ ท่านมักจะเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้ฟังเสมอ และท่านก็จะถึงการปฏิบัติไปด้วย บัดนี้ท่านได้จากพวกเราไปแล้วเหลือแต่โอวาทที่ท่านพร่ำสอนลูกหลานมาตลอดเหมือนรูปที่อาตมาได้ถ่ายมา สังเกตุดูตั้งแต่ริมฝีปากของหลวงพ่อยังคงสอนพวกเราอยู่ (มีแสงเป็นเกล็ดจากเล็กไปหาใหญ่ทางปลายเท้า) ขอพวกเราจงอย่าลืมคำสั่งคำสอนของหลวงพ่อฤาษีอันเป็นที่เคารพรักเป็นอย่างยิ่งก็แล้วกัน

ขอเจริญพร

พระอธิการรุจิชัย ฐิติญาโณ

๑๑ มกราคม ๒๕๓๖



พระราชพรหมยาน ไพศาลภาวนานุสิฐ
มหาคณิสสร บวรสังฆาราม คามวาสี

หนังสือสวดมนต์แปล วัดพระธาตุวาโย อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา